

64291/2026/KHK

Krajský úřad Královéhradeckého kraje**VAŠE ZNAČKA:****ZE DNE:****ČÍSLO JEDNACÍ:** KUKHK-UP-2025-25268-43**DATUM:** 15.7.2026**VYŘIZUJE:** Ing. Pavlína Hušková**ODBOR:** územního plánování a stavebního řádu**ODDĚLENÍ:** stavebního řádu**TELEFON:** 736 521 819**E-MAIL:** pahuskova@khk.cz**POČET PŘÍLOH:** 4**SPISOVÝ ZNAK:** 330, A/10

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, který je správním orgánem příslušným podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), v souvislosti s ustanovením § 30 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“), o odvolání společnosti JUTA a.s., IČO: 45534187, se sídlem Dukelská 417, 544 01 Dvůr Králové nad Labem (dále též jen „odvolatelka“), podaném dne 10.06.2025.

Předmětné odvolání směřuje proti rozhodnutí ze dne 28.05.2025, č.j.: MUDK-VÚP/48180-2025/pek10904-2024 Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru výstavby a územního plánování, který je podle § 30 odst. 1 písm. f) a odst. 3 písm. a) v souvislosti s ustanovením § 330 odst. 1 nového stavebního zákona příslušným obecním stavebním úřadem.

Tímto rozhodnutím Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odbor výstavby a územního plánování k žádosti Okresního stavebního bytového družstva, IČO: 00224138, se sídlem Kamenická 1213, 460 06 Liberec (dále též jen „žadatel“ nebo „stavebník“), podané prostřednictvím Ing. Hynka Stiehla, IČO: 61242900, se sídlem Slepá 308, 541 01 Trutnov, I. podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), vydal společné povolení, kterým schválil stavební záměr „**Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem**“ na pozemcích parc. č. st. 1422/1, parc. č. 2248/1, 2248/3, 2248/4, 2248/6, 2248/7, 2248/8, 2248/9, 2250/3, 2250/4, 2251/3, 2322/4, 2322/9, 3771/2 a 3773/2 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem, přičemž záměr obsahuje:

- SO 01 – Bytový dům A
- SO 02 – Bytový dům B

- SO 03 – Bytový dům C
- SO 04 – Venkovní objekty
- SO 05 – Venkovní úpravy – Komunikace a zpevněné plochy
- SO 06 – Splašková kanalizační přípojka
- SO 07 – Dešťová kanalizace
- SO 08 – Vodovodní přípojka
- SO 09 – Plynovodní přípojka

a stanovil podmínky pro umístění a provedení stavebního záměru, II. podle ustanovení § 10 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pozemních komunikacích*“), povolil připojení sousední nemovitosti, pozemků parc. č. 2248/1 a 2250/4, na místní komunikaci v ulici Seifertova na pozemku parc. č. 3773/2 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem a stanovil podmínky pro připojení.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále také „*odvolací orgán*“), který je příslušným odvolacím orgánem podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také „*správní řád*“), v souvislosti s § 178 odst. 2 správního řádu přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 89 odst. 2 správního řádu a odvolání, které podala společnost JUTA a.s., IČO: 45534187, se sídlem Dukelská 417, 544 01 Dvůr Králové nad Labem dne 10.06.2025, podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu

z a m í t á

a rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru výstavby a územního plánování ze dne 28.05.2025, č.j.: MUDK-VÚP/48180-2025/pek10904-2024

p o t v r z u j e.

Účastníky řízení, na něž se toto rozhodnutí vztahuje ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu, jsou:

- Okresní stavební bytové družstvo, IČO: 00224138, Kamenická 1213, 460 06 Liberec,
- Město Dvůr Králové nad Labem, IČO: 00277819, náměstí T. G. Masaryka 38, 544 01 Dvůr Králové nad Labem,
- EPOS CZ spol. s.r.o., IČO: 25251066, Seifertova 1165, 544 01 Dvůr Králové nad Labem,
- ČEZ Distribuce, a.s., IČO: 24729035, Teplická 874/8, 405 02 Děčín,
- CETIN a.s., IČO: 04084063, Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha,
- GasNet, s.r.o., IČO: 27295567, Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem,
- Městské vodovody a kanalizace Dvůr Králové nad Labem, IČO: 28818334, náměstí Denisovo 766, 544 01 Dvůr Králové nad Labem,
- Technické služby města Dvora Králové nad Labem, IČO: 00052981, Seifertova 2636, 544 01 Dvůr Králové nad Labem,
- GasNet Služby, spol. s.r.o., IČO: 27935311, Plynárenská 499/1, 602 00 Brno,
- Povodí Labe, státní podnik, IČO: 70890005, Víta Nejedlého 951/8, 500 03 Hradec Králové.

Odůvodnění

Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odbor výstavby a územního plánování (dále také „*stavební úřad*“) vydal rozhodnutí ze dne 28.05.2025, č.j.: MUDK-VÚP/48180-2025/pek10904-2024. Tímto rozhodnutím stavební úřad podle I. podle § 94p odst. 1 stavebního zákona a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., vydal společné povolení, kterým schválil stavební záměr

„Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem“ na pozemcích parc. č. st. 1422/1, parc. č. 2248/1, 2248/3, 2248/4, 2248/6, 2248/7, 2248/8, 2248/9, 2250/3, 2250/4, 2251/3, 2322/4, 2322/9, 3771/2 a 3773/2 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem, přičemž záměr obsahuje:

- SO 01 – Bytový dům A
- SO 02 – Bytový dům B
- SO 03 – Bytový dům C
- SO 04 – Venkovní objekty
- SO 05 – Venkovní úpravy – Komunikace a zpevněné plochy
- SO 06 – Splašková kanalizační přípojka
- SO 07 – Dešťová kanalizace
- SO 08 – Vodovodní přípojka
- SO 09 – Plynovodní přípojka

a stanovil podmínky pro umístění a provedení stavebního záměru, II. podle ustanovení § 10 zákona o pozemních komunikacích, povolil připojení sousední nemovitosti, pozemků parc. č. 2248/1 a 2250/4, na místní komunikaci v ulici Seifertova na pozemku parc. č. 3773/2 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem a stanovil podmínky pro připojení.

Nejprve je k věci nutné uvést právní předpisy, které na předmětné řízení dopadají.

Ke dni 1. ledna 2024 nabyl účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. V jeho § 330 odst. 1 je uvedeno, že řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Vzhledem k tomu, že předmětné řízení bylo ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno dne 06.06.2024 podáním výše uvedené žádosti, vztahuje se na toto řízení zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“). Pokud se týká podpůrného procesního předpisu, vztahuje se na toto řízení správní řád, tj. zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, rovněž ve znění pozdějších předpisů (výše zmíněný „*správní řád*“).

Proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 28.05.2025, č.j.: MUDK-VÚP/48180-2025/pek10904-2024 podala odvolání společnost JUTA a.s., IČO: 45534187, se sídlem Dukelská 417, 544 01 Dvůr Králové nad Labem (dále také „*odvolatelka*“), dne 10.06.2025.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu nejprve zkoumal podané odvolání z hlediska jeho včasnosti a přípustnosti.

Z hlediska přípustnosti podaného odvolání bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno účastníkem řízení a proti rozhodnutí, proti němuž právní úprava podání odvolání nevylučuje. Jde tedy o odvolání **přípustné**.

Pokud se týká otázky, zda odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě, ze spisové dokumentace věci se týkající odvolací orgán zjistil, že odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu bylo společnosti JUTA a.s., doručeno do datové schránky dne 29.05.2025. Následujícího dne, tedy 30.05.2025 začala běžet patnáctidenní odvolací lhůta, která skončila v pátek 13.06.2025. Odvolání společnosti JUTA a.s. bylo doručeno stavebnímu úřadu dne 10.06.2025. Téhož dne byla podána námitka podjatosti, která byla následně doplněna dne 30.06.2025. S ohledem na ustanovení § 83 odst. 1 a § 40 odst. 1 správního řádu se jedná o odvolání podané v zákonem stanovené patnáctidenní lhůtě, tedy o odvolání **včasné**.

Pokud se týká obsahu odvolání, odvolací orgán zjistil, že se odvolatelka odvolává proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 28.05.2025, č.j.: MUDK-VÚP/48180-2025/pek10904-2024.

V obsahu odvolání ze dne 10.06.2025 společnost JUTA a.s. především poukázala na podání námítky podjatosti ze dne 10.06.2025 směřující proti Ing. Kateřině Peterové a dalším úředním osobám. Dále pak odvolatelka uvedla, že stavební úřad nedostatečně zjistil skutečný stav věci a zatížil společné řízení procesní vadou po jeho zahájení.

Dále společnost JUTA a.s. shrnula dosavadní průběh řízení. Předně odvolatelka shrnula, že z pozice vlastníka pozemků parc. č. st. 883/1 a parc. č. 5035 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem a dalších přilehlých pozemků, na kterých se nachází výrobní areál JUTA a.s., je ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona v souvislosti s § 27 odst. 2 správního řádu účastníkem tohoto řízení.

Odvolatelka v řízení uplatnila dne 22.11.2024 námítky, které stavební úřad ve svém rozhodnutí vypořádal a shledal je nedůvodnými. Odvolatelka ve svém odvolání dále popisuje vypořádání uplatněných námitek stavebním úřadem.

Odvolatelka k upuštění od ústního jednání a místního šetření v odvolání předně upozornila na skutečnost, že v žádném z řízení týkajících se záměru nebylo nařízeno ústní jednání, což je s ohledem na veliký počet účastníků dotčených záměrem při nejmenším diskutabilní. Ze strany stavebního úřadu byl tento krok opakovaně odůvodněn tím, že mu jsou dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Nenařizování ústních jednání považuje účastník řízení za závažné procesní pochybení stavebního úřadu z důvodu nerespektování základních zásad ve smyslu § 2 a násl. správního řádu, kdy s tímto souvisí i nemožnost stavebního úřadu objektivně posoudit záměr a z něj pramenící nemožnost kvalifikovaně rozhodnout. Stavební úřad nadto splnění zákonných podmínek pro nenařizování ústního jednání sice obecně tvrdí, ale reálně jejich splnění neprokázal. Znalost stavebního úřadu o poměrech v předmětném území má potvrdit konstatování, že nová třípatrová zástavba výškově odpovídá stávajícím bytovým domům na druhé straně obslužné komunikace o dvou nadzemních podlažích s šikmými střechami. Stavební úřad že k věci uvedl, že návrh splňuje prostorové podmínky územního plánu a navrhovaná forma bydlení (bytové jednotky v bytovém domě) že odpovídá formám bydlení v dotčené lokalitě. V lokalitě že se nacházejí z jedné strany bytové domy v plochách bydlení v bytových domech, jihozápadně že jsou řadové rodinné domy. Novostavba pak vzniká na okraji této zástavby.

Odvolatelka k věci uvedla, že stavební úřad pominul fakt, že navrhovaná výstavba je umístěna jihozápadně od rozsáhlého výrobního průmyslového areálu - cca 20 m od obvodového zdívá výrobní haly a jihovýchodně od areálu pivovaru, městských lesů a stavebnin. Dále uvedla názor, že minimálně umístění bytového domu C je sporné a mělo by být nahrazeno výsadbou ochranné zeleně, jak je již konstatováno ve stanovisku Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odboru životního prostředí (ochrana přírody a krajiny).

V dalším bodě odvolání odvolatelka uplatnila námítky týkající se dopravního napojení na ulici Raisova. Odvolatelka připomněla, že při posuzování jejího záměru úpravy stávajícího vjezdu do areálu JUTA a.s. z ulice Raisova v roce 2021 bylo konstatováno, že tato ulice je přetížená a narůstající počet automobilů v této ulici je nadále neúnosný a z hlediska veřejného zájmu byla nedostatečná kapacita komunikace umístěné v této ulici v minulosti podceněna. Nyní že zde přibude 75 parkovacích míst jejichž napojení je možné pouze do ulice Raisova. Odvolatelka dále zmínila, že frekvence projíždějících vozidel se tak musí zvýšit zejména v ranních hodinách, zmínila že jsou v té době na cestě do školy děti, které jsou nuceny přecházet ulici Raisova i 28. října a konstatoval pouze, že *každá nová stavba vnáší do území jisté vlivy a zatížení, nicméně pokud se jedná o vlivy, které nepřekračují míru přípustnou, což v daném případě bylo prokázáno závaznými stanovisky, stanovisky a vyjádřeními všech příslušných dotčených orgánů, a navrhovaný stavební záměr v území je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací, která využití daného území závazně předurčuje, což v daném případě bylo prokázáno závazným stanoviskem orgánu územního plánování,*

jsou vlastníci sousedních pozemků a staveb povinni takové vlivy strpět. V opačném případě by se totiž téměř každý stavební záměr stal nerealizovatelným. Odvolatelka uzavřela, že toto nevyvolává dojem řádného a přesvědčivého odůvodnění.

Odvolatelka se v dalším bodě odvolání vyjádřila k vyřešení odvodu dešťových vod, kdy uvedla, že chápe, že odvod dešťových vod je vyřešen jejich svodem do společného systému kanalizace, na které navazují vsakovací objekty, a že pouze bezpečnostní přepad je veden do Lipnického potoka. Uvedla, že se však nemůže ztotožnit se závěrem vodoprávního úřadu, že záměr je v souladu s ochranou vodních poměrů a nebude mít vliv na zatížení Lipnického potoka dešťovou vodou. Dále Odvolatelka uvedla, že na tento potok je ještě před plánovaným zaústěním přepadu napojen stávající rybník a že právě nedostatečná kapacita Lipnického potoka způsobila, že vody z tohoto rybníku přetekly a zaplavily výrobní haly závodu JUTA 17, který se nachází pod ulicí Raisova. A ačkoliv se JUTA a. s. obrátila na město Dvůr Králové nad Labem, aby přijalo preventivní opatření, že se ji dostalo pouze doporučení, aby příště z pytlů s pískem vytvořili umělé koryto přes závod tak, aby dešťové vody byly nasměrovány mimo výrobní haly. Z uvedených důvodů odvolatelka pochybuje, že se vodoprávní úřad problémem dešťových vod ze tří bytových domů zodpovědně zabýval.

V dalším bodě odvolání odvolatelka uplatnila námitky týkající se zatížení hlukem. Konstatuje, že dlouhodobě řeší stížnosti obyvatel z bezprostřední blízkosti továrny. Zdůraznila, že má obavy z umístění objektu pro bydlení v těsné blízkosti výrobní haly. Uvedla, že umístění bytových domů A a B je akceptovatelné, ale umístění bytového domu C již nikoliv. Vyjádření Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, že všechny jednotky nových bytových domů A, B a C budou větrány nuceným způsobem pomocí rekuperačních vzduchotechnických jednotek a budou osazeny okny s izolačním trojsklem, vzduchová neprůzvučnost obvodového pláště včetně oken bude vyšší než 30 dB, čímž bude zajištěno, že nedojde k překročení hygienických limitů hluku v chráněných vnitřních prostorech stavby nových bytových domů, považuje odvolatelka za téměř uklidňující, nicméně ze svých reálných zkušeností vyjádřila s věcí velké obavy. Odvolatelka je přesvědčena, že umístění bytového domu C je vadné a není v souladu s cíli a úkoly územního plánování.

Odvolatelka dále s ohledem na § 1013 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, upozornila, že stavby tvořící výrobní areál byly úředně schváleny a ke stávající hlukové situaci v místě zamýšleného záměru naměřené hladiny akustického tlaku z dopravy a od stacionárních zdrojů hluku nepřekračovaly hygienické limity hluku. Proto má za to, že se stavební úřad důsledně nevypořádal se stávajícími imisemi z provozu závodu tak, aby nedocházelo ke sporům mezi budoucími vlastníky bytů a výrobním závodem. Odvolatelka považuje umístění bytového domu C za nezákonné.

V dalším bodě odvolání se odvolatelka vyjádřila k napojení na distribuční síť ČEZ. Po podání námítky bylo v rozhodnutí stavebního úřadu uvedeno, že Společností ČEZ je v současné době nově navržená distribuční trafostanice - TU Dvůr Králové Seifertova - TS, která výrazným způsobem zlepší stabilitu elektrické sítě v místě zamýšlené výstavby a omezí krátkodobé poklesy napětí i tzv. mikrovýpadky, které by mohly případně ohrožovat výrobu v areálu závodu JUTA a.s. 01 a 17. Tento záměr že je řešen samostatným stavebním řízením, kde investorem je společnost ČEZ. Užívání předmětné stavby bytových domů že je podmíněno realizací a kolaudací stavby trafostanice včetně přípojek elektro, jak je uvedeno v podmínce č. 15 výroku č. I společného rozhodnutí. Odvolatelka pak považuje tuto podmínku za nedostatečnou a jako důvod uvedla, že pokud by trafostanice nebyla z jakýchkoliv důvodů zrealizována a přitom by již byly dostavěny bytové domy, jistě by se bytové družstvo dožadovalo zprovoznění domů jiným, náhradním řešením s poukazováním na investované finance. Dle názoru odvolatelky musí být před zahájením výstavby bytových domů tato trafostanice uvedena do provozu.

Závěrem odvolatelka s ohledem na skutečnosti v odvolání uvedené navrhla, aby odvolací orgán dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu napadené Rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

Stavební úřad následně postupoval podle § 86 odst. 2 správního řádu a zaslal stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k němu v desetidenní lhůtě vyjádřili. Této možnosti využil žadatel Okresní stavební bytové družstvo.

Ve vyjádření žadatele k podanému odvolání ze dne 14.07.2025 se Okresní stavební bytové družstvo vyjádřilo jednotlivě ke každé námitce. Konkrétně k upuštění od ústního jednání a místního šetření uvedlo, že v rámci předprojektové přípravy nechalo zpracovat panem Ing. arch. Košařem jako zjednodušenou dokumentaci podrobnou studii stavebního záměru, která byla posouzena stavebním úřadem a dále byla předložena zpracovateli územního plánu města Dvůr Králové nad Labem, panu Ing. arch. Milanu Salabovi. Odbor výstavby a územního plánování k záměru vydal závazné stanovisko ze dne 14.03.2024 č.j. MUDK- VÚP/19273-2024/kaj4777-2024 se závěrem, že *„záměr je přípustný“* a stanovil podmínky, které byly v dokumentaci zapracovány. Žadatel uvedl, že stejně tak pan Ing. arch. Salaba vydal souhlasné vyjádření zpracovatele ÚPD města Dvůr Králové nad Labem ze dne 22.02.2024. Tím, že stavební úřad upustil od ústního jednání, protože *jsou mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru*, potvrdil správnost tohoto transparentního potupu zvoleného stavebníkem. Stavebník tak má námitku za nedůvodnou. Žadatel dále k věci uvedl, že projektová dokumentace je zpracována zcela v souladu s podmínkami uvedených dokumentů. V příloze je mimo tyto dokumenty přiloženo také stanovisko zpracovatele části dokumentace zdravotně technických instalací včetně vodovodních a kanalizačních přípojek a dešťové kanalizace pana Martina Fejka, dále „Hydrogeologické posouzení možnosti likvidace srážkových vod vypouštěním do vod podzemních“ pana RNDr. Vojtěcha Kněžka k námitkám firmy JUTA a.s. ze dne 22.11.2024. Žadatel závěrem uvedl, že projektant neshledává důvody ke zpochybnění postupu vodoprávního orgánu.

Žadatel se dále vyjádřil k námitkám týkajícím se zatížení hlukem. K věci odkázal na své stanovisko ze dne 10.12.2024 a uvedl, že v rámci předprojektové přípravy byla zpracována akustická studie, která prokázala, že nedojde k překročení hygienických limitů hluku v chráněných vnitřních prostorech stavby nových bytových domů a že stavba nebude mít negativní akustickou zátěž v dané lokalitě. Uvedl, že na základě této akustické studie bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje. Stavebník dále uvedl, že v severovýchodní fasádě bytového domu C (orientované k výrobnímu závodu) budou okna technických místností a okna *sklepů*. Pouze v severovýchodním a v jihovýchodním rohu bytového domu C budou okna obytných místností. Dále uvedl, že všechny jednotky nových bytových domů A, B a C budou větrány nuceným způsobem pomocí rekuperačních vzduchotechnických jednotek a budou osazeny okny s izolačním trojsklem. Vzduchová neprůzvučnost obvodového pláště bytových domů, včetně vzduchové neprůzvučnosti oken bude vyšší než 30 dB, čímž bude zajištěno, že nedojde k překročení hygienických limitů hluku v chráněných vnitřních prostorech stavby nových bytových domů. Žadatel přiložil také vyjádření zpracovatele akustické studie pana Ing. Martina Šila. Žadatel také uvedl, že projektant neshledává důvody ke zpochybnění postupu stavebního úřadu.

Žadatel se dále také vyjádřil k námitkám týkajícím se napojení na distribuční síť ČEZ. Uvedl, že stavba byla projektována tak, aby vyhověla veškeré technické infrastruktuře v dané lokalitě včetně napojení na distribuční soustavu elektro společnosti ČEZ Distribuce, která je zároveň garantem distribuční elektrické sítě v dané lokalitě z pohledu kapacity a stability této sítě. Dále žadatel uvedl, že společností ČEZ je v současné době nově navržena distribuční trafostanice - TU Dvůr Králové, Seifertova – TS, která výrazným způsobem zlepší stabilitu této elektrické sítě, omezí krátkodobé poklesy napětí i tzv. mikrovýpadky, které by mohly případně ohrožovat

výrobu v areálu závodu JUTA a.s. 01 a 17. Řešení napojení na distribuční síť ČEZ je řešeno v projektu společnosti RYDVAL-ELEKTRO s.r.o., která na základě smluvních vztahů se společností ČEZ projektově a inženýrsky řešila napojení navrženého bytového souboru. Uvedl, že tato trafostanice je zřizována z důvodu posílení distribuční sítě v daném území a není zřizována pouze z důvodu navrhované výstavby bytového souboru. Trafostanice je řešena samostatným stavebním řízením, kde investorem je společnost ČEZ. Dále žadatel k věci zmínil, že nová distribuční trafostanice je navržena s rezervou i pro další investiční záměry v dané lokalitě a s důrazem na strategický rozvoj města Dvůr Králové nad Labem. Dále zmínil, že stavba „TU Dvůr Králové nad Labem- TS“ ČEZ Distribuce, a.s. zřizována ve veřejném zájmu a je v souladu s cíli a úkoly územního plánování. Žadatel považuje námitku za nedůvodnou. Zmínil také, že již bylo vydáno pravomocné stavební povolení pro stavbu uvedené trafostanice včetně jejího napojení na distribuční síť a že se předpokládá dokončení této stavby před koncem roku 2025.

Z výše uvedených důvodů žadatel s odvoláním společnosti JUTA a.s. nesouhlasí.

Odvolatelka dne 10.06.2025 podala také námitku podjatosti, tedy až po vydání rozhodnutí ve věci, kterou doplnila dne 30.06.2025.

K věci uvedla, že dne 29.05.2025 obdržela jako účastník řízení rozhodnutí stavebního úřadu č.j. MUDK-VÚP/48180- 2025/pek10904-2024, a to společné povolení - schválení stavebního záměru s názvem: „Rezidence Seifertova. 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem“ a povolení připojení sousední nemovitosti, pozemků p. p. č. 2248/1 a 2250/4, na místní komunikaci v ulici Seifertova na pozemku p. p. č. 3773/ v k. ú. Dvůr Králové nad Labem.

Společnost JUTA a.s., jako účastník řízení podala námitku podjatosti úředních osob Ing. Martina Rudolfa - vedoucího odboru výstavby a územního plánování, Ing. Andrey Müllerové - vedoucí oddělení stavebního úřadu, zástupkyně vedoucího stavebního odboru a Ing. Kateřiny Peterové - odborného referenta město jako osoby, která vydala výše uvedené rozhodnutí.

Námitku podjatosti pak odvolatelka odůvodnila tak, že uvedla, že pozemek, na kterém je plánována výstavba 36 družstevních bytů, byl původně ve vlastnictví Města Dvůr Králové nad Labem. Uvedla, že je všeobecně známo, že město se rozhodlo směnit tento pozemek s pozemky pana Nasika Kiriakovského, který veřejně prezentoval investiční záměr výstavby bytových domů Rezidence Seifertova. K danému tématu že publikoval článek 14.11.2022 na www.idnes.cz, který je přílohou tohoto podání). Z informací z obchodního rejstříku že přitom vyplývá, že tento investiční záměr vložil do nově založené společnosti Nová Seifertova s.r.o., jejíž obchodní podíl prodal Okresnímu stavebnímu bytovému družstvu se sídlem Kamenická 1213, Liberec VI-Rochlice, 460 06 Liberec, které následně společnost Nová Seifertova s.r.o. zlikvidovalo. Odvolatelka uvedla, že pan Kiriakovský je zastupitel Města Dvůr Králové, je radním a dnešního dne že společnost JUTA zjistila, že je také předsedou Komise pro územní plánování a rozvoj města.

S ohledem na výše uvedené pak odvolatelka uvedla, že je tedy zcela zřejmé, že má pan Kiriakovský osobní zájem na výsledku tohoto řízení, dosažení realizace tohoto investičního záměru a možnosti jak do celého procesu vstupovat a ovlivňovat ho.

Z výše uvedených důvodů společnost JUTA a.s. jako účastník řízení navrhuje, aby předmětné rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla předána jinému stavebnímu úřadu.

V doplnění námitky podjatosti ze dne 30.06.2025 pak odvolatelka uvedla, že na základě výzvy k doplnění námitky podjatosti doručené dne 25.06.2025 (výzva k doplnění námitky podjatosti není ve spise stavebního úřadu založena – pozn. odvolacího orgánu) ve stanovené lhůtě doplňuje námitku podjatosti takto:

1) JUTA a.s. jako účastník řízení podává námitku podjatosti těchto úředních osob:
Ing. Martina Rudolfa - vedoucího odboru výstavby a územního plánování,
Ing. Andrey Müllerové - vedoucí oddělení stavebního úřadu, zástupkyně vedoucího stavebního odboru

Ing. Kateřiny Peterové - odborného referenta město jako osoby, která vydala výše uvedené rozhodnutí, a těchto dalších odborných referentů:

Ing. Jana Kábrta, Ing. Andrey Štěpánkové, Hedviky Trohořové, Ing. Jany Holubcové, Ing. Zbyňka Kaisra, Ivy Markové, Kateřiny Mráčkové, Romana Waldhausera, Bc. Pavla Jareše, Ing. Evy Jiříčkové, Zdeňka Semeráka, Pavlína Antošové, Bc. Aleny Fofové, Miloše Jirana.

Odvolatelka má za to, že s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.11.2012, č.j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS existuje v případě úředníků samosprávného celku velmi významné systémové riziko jejich podjatosti, přičemž ke zjištění pochybností o jejich nepodjatosti postačuje již jen povaha dané věci, v pochybnostech je pak třeba dát přednost vyloučení všech úředních osob příslušného správního orgánu z úkonů v řízení.

2) Ve svém podání ze dne 10.06.2025 obsahujícím námitku podjatosti že odvolatelka podrobně popsala úlohu pana Nasika Kiriakovského v procesu realizace výstavby investičního záměru „Rezidence Seifertova“. Své vyjádření odvolatelka doplnila podrobným chronologickým přehledem průběhu jednání, týkajících se pozemkové parcely č. 2250 v k. ú. Dvůr Králové nad Labem a procesu přechodu vlastnického práva k tomuto, jejímž jediným společníkem je zastupitel a radní Nasik Kiriakovský. Uvedený přehled je přílohou podání.

Dále odvolatelka uvedla, že pan Kiriakovský se v minulosti opakovaně veřejně vyjadřoval způsobem, který by mohl založit důvodné pochybnosti o nepodjatosti úředníků.

Ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu je nutno vykládat tak, že důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby je její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku v případě, že se rozhoduje ve věci, týkající se přímo nebo nepřímo tohoto územního samosprávného celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn jinými než zákonnými hledisky. Máme za to, že k pochybám o nepodjatosti stačí i poměrně nízká míra podezření. Jedná se o takovou skutečnost, která naznačuje, že zde existuje někdo, kdo má zájem na určitém výsledku řízení, v němž se má rozhodovat, a přitom má či může mít schopnost působit na příslušnou úřední osobu prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu k územnímu samosprávnému celku. Těmito skutečnostmi mohou být i jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob, schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Takový zájem lze vysledovat i z mediálních vyjádření, předvolebních slibů či konkrétních investičních počínů předchozích snah nasměrovat související rozhodovací procesy určitým způsobem. Zjevně a bez dalšího pak takovou uvedenou skutečností je podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu.

Odvolatelka ve smyslu výše citovaného usnesení č.j. 1 As 89/2010-119 poukázala rovněž na jeden z jeho závěrů, dle kterého v případě námítky podjatosti směřující proti jednotlivci není namístě prokazovat, že dotyčná osoba je podjatá, nýbrž stačí pouze osvědčit existenci pochybností o její nepodjatosti, tím spíše pak v případě „systémového rizika podjatosti“ nelze po něm požadovat, aby prokázal, že jsou skutečně všechny úřední osoby podjaté.

Dále odvolatelka uvedla, že z důvodu nezpochybnitelného zájmu radního a zastupitele Nasika Kiriakovského na realizaci projektu „Rezidence Seifertova“ má důvodně za to, že úředníci, kteří se podílejí na rozhodování ve stavebním řízení, mohou mít důvodnou obavu z možného ovlivňování úředních osob politickou reprezentací a osobním zájmem politické reprezentace na výsledku předmětného řízení. Pan Kiriakovský, jako vlastník společnosti EPOS CZ s.r.o., obdržel za prodej obchodního podílu ve společnosti Nová Seifertova od Okresního stavebního

bytového družstva dle sbírky listin částku 21 mil. Kč. Okresní stavební bytové družstvo je přitom žadatelem o stavební povolení.

Podle nás to pana Kiriakovského v postavení zastupitele a radního, zavazuje k realizaci tohoto projektu, a tímto svým postavením může působit na podjatost úředníka vydávajícího příslušné rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů odvolatelka navrhl, aby předmětné rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla předána jinému stavebnímu úřadu.

Přílohou podání odvolatelky je pak listina, označená jako časový sled - poz. parcela č. 2250 v obci a k.ú. Dvůr Králové nad Labem a článek Nasika Kiriakovského „Rozhodnutí směnit pozemky se ukázalo jako jediné správné“ uveřejněný v č. 4/2025 Novin královédvorské radnice.

Stavební úřad předložil opatřením ze dne 08.08.2025 pod č.j. MUDK-VÚP/73165-2025/pek10904-2024 doručeným odvolacímu pránu dne 12.08.2025 výše uvedené odvolání spolu se spisovým materiálem podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu.

Vzhledem ke včasnosti a přípustnosti podaného odvolání odvolací orgán podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobenou nesprávným úředním postupem.

Za účelem seznámení se s předmětem řízení odvolací orgán nahlédl do projektové dokumentace stavby s názvem „REZIDENCE SEIFERTOVA 36 DRUŽSTEVNÍCH BYTOVÝCH JEDNOTEK DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM“, označené datem 05/2024, č. zakázky 2360/23, kterou vypracovala Ing. Michaela Šimková, zodpovědný projektant Ing. Hynek Stiehl, IČ: 61242900, se sídlem Slepá 308, 541 01 Trutnov, autorizoval Ing. arch Milan Košař, autorizovaný architekt ČKA – 00 266, (dále také „projektová dokumentace“).

Po nahlédnutí do projektové dokumentace odvolací orgán zjistil, že se jedná o novostavbu tří bytových domů s celkem 36 bytovými jednotkami včetně obslužných komunikací, chodníků, parkovacích stání, ploch pro kontejnerová stání na směsný odpad a pro tříděný odpad, objektu provozního skladu, infrastruktury, zeleně a ohrazení bytového areálu gabionovými zdmi s integrovaným venkovním osvětlením.

Stavba bude napojena na veřejné sítě technické infrastruktury elektro, plynu, vody, dat a splaškovou kanalizaci. Dešťová kanalizace bude řešena likvidací srážkových vod vsakováním nově zřízenými vsakovacími objekty s přepadem do Žirečského potoka.

Záměr je rozdělen na stavební objekty SO-01 Bytový dům A, SO-02 Bytový dům B a SO-03 Bytový dům C. Zastavěná plocha každého bytového domu je 605,25 m². V každém domě je 12 bytů.

Objekt SO-04 Venkovní objekty tvoří parkovací stání. Počet parkovacích míst je 75, z toho 4 pro vozidla přepravující osoby s omezenou schopností pohybu. Všechna parkovací stání jsou vybavena přípravou pro osazení nabíjecích stanic pro elektromobily, která je napojena na areálové elektrorozvody. Dále jsou součástí objektu SO-04 plochy pro kontejnery, zastavěná

plocha je 72,0 m². Dále je součástí SO-04 objekt provozního skladu o zastavěné ploše 10,67 m² a gabionová zeď délky 391,2 m.

Objekt SO-05 Venkovní úpravy - Komunikace a zpevněné plochy tvoří komunikace pro pěší o zastavěné ploše 230,7 m² a komunikace pro osobní vozy o zastavěné ploše 1 287,29 m².

Bytové domy jsou třípodlažní o půdorysném rozměru 40,24 x 12,24 m, nepodsklepené s předzahrádkami a nástavbou technického podlaží na části střechy. Výška atiky od projektové nuly je +10,080 m. Nejvyšší úroveň střechy technického podlaží je +12,270 m. Domy mají tvar kvádru, balkóny nevystupují do prostoru mimo hlavní hmotu domu. Nástavba technického podlaží je umístěna na části střechy nad prostorem výtahové šachty se schodištěm. Na každém z bytových domů budou umístěny FVE výroby, FVE technologie bude umístěna ve strojovně FVE v nástřešní nástavbě. Prostory vstupů, balkónů a kolem oken budou provedeny ve světle šedé omítky, ostatní plochy pak v tmavší šedé omítky. Vstupní dveře do objektu budou hliníkové světle šedé, okna a balkónové dveře budou hliníkové a také provedené ve světle šedém odstínu. Balkóny budou vybaveny posuvnými zástěnami umístěnými nad zábradlím. Přesné barevné řešení bude určeno v rámci následujících stupňů dokumentace. Podél celého areálu, kde se budou nacházet bytové domy s předzahrádkami, zastřešená i nezastřešená parkovací stání, chodníky, komunikace a plochy pro kontejnery bude provedena gabionová zeď vyplněná lomovým kamenem.

Součástí objektu SO-04 je samostatně stojící provozní sklad a gabionové zdi, které ohraničují areál. Provozní sklad je jednopodlažní stavba s plochou střechou. Nosnou konstrukci představuje prostorová typová železobetonová prefabrikovaná konstrukce. Stěny jsou z vnější strany obloženy gabionovým obkladem provedeným ve stejné podobě jako jsou přilehlé ohraničující gabionové zdi. Gabionové zdi jsou vysoké 0,5 m a široké 0,4 m. V části vedle hlavního parkoviště jsou do zdi implementovány rozvaděče elektrických a datových rozvodů. V této části je gabionová konstrukce zvýšena tak, aby obklopila tato zařízení. Do gabionů je integrováno venkovní osvětlení. Automatická brána slouží pro regulaci vjezdu do části areálu přilehlé k bytovým domům A a B a je napojena na elektrické a datové areálové rozvody. Součástí objektu SO-04 jsou areálové podzemní rozvody elektro a dat.

V rámci SO-05 Venkovní úpravy - Komunikace a zpevněné plochy je navržena novostavba dvou úseků účelové komunikace, zpevněné plochy s chodníky a pochozí zpevněná krajnice podél bytových domů A a B. Součástí stavby budou odstavné plochy pro parkovací stání v počtu 75, z toho 4 stání jsou vyhrazena v souladu s vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 398/2009 Sb.“), vyhrazena pro vozidla přepravující osoby s omezenou schopností pohybu. Součástí stavby budou plochy pro kontejnerová stání, chodníky a pochozí zpevněná krajnice, zatravnovací dlažba a plochy zeleně. Stávající kabely pod účelovými komunikacemi budou přeloženy a ochráněny uložením do chrániček.

Konstrukční systém domů tvoří železobetonový prefabrikovaný skelet s vyzdívkami z keramických bloků, nástavba technického podlaží na střeše pak bude provedena jako ocelová konstrukce. Stavby bytových domů budou založeny hlubinně na velkopřůměrových pilotách. Spodní část základů bude z železobetonových prefabrikovaných prahů pod zděnými stěnami tloušťky 300 mm a pod železobetonovými stěnami tloušťky 250 mm. Pod sloupy budou na pilotách provedeny železobetonové kalichy. Pod podlahou přízemí bude betonová deska tloušťky 150 mm vyztužena betonářskou sítí. Obvodové konstrukce tvoří stěny z cihelných bloků tloušťky 300 mm. Vnitřní mezipodlažní stěny jsou z cihelných bloků tloušťky 300 mm a případně železobetonové tloušťky 250 mm. Budou použity prvky splňující akustické požadavky pro mezipodlažní svíslé dělicí konstrukce. Povrch obvodových stěn 1. NP - 3. NP bude tvořen kontaktním zateplovacím systémem s izolací z pěnového polystyrenu s krycí vrstvou z minerální vlny. Obvodová konstrukce technického podlaží bude z lehkých stěnových sendvičových izolačních panelů v místě umístění tepelných čerpadel doplněná o akustickou

izolaci. Stropy budou převážně tvořeny železobetonovými předpjatými panely. Střecha bude plochá, tepelnou izolaci bude tvořit vrstva z pěnového polystyrenu ve spádu k vnitřním vpustím. Povrch bude tvořen střešní fólií s vnitřní tkaninou, mechanicky kotvenou. Střešní konstrukce technického podlaží bude pultová se sklonem 1,5 % a bude provedena z lehkých střešních sendvičových izolačních panelů v místě umístění tepelných čerpadel doplněná o akustickou izolaci. Podlahy budou těžké plovoucí. Příčky budou z cihelných bloků tloušťky 115 mm na tenkovrstvou maltu. Schodiště je navrženo jako tříramenné. Mezipodesty a ramena jsou železobetonová prefabrikovaná. Prefabrikáty schodiště jsou na svislé konstrukce ukládány a od ostatních konstrukcí jsou odděleny prostřednictvím akustických prvků zabraňujících přenos hluku a vibrací do ostatních konstrukcí. Výtah je navržen s výtahovou šachtou světlosti 1,60 x 2,18 m, bez strojovny, hnací jednotka je umístěna pod stropem šachty na straně vyvažovacího závaží a je uchycena na kabinovém vodičku. Hnací jednotka je izolovaná proti přenosu hluku a vibracím. Stěny šachty jsou prefabrikované. Zastropení šachty je provedeno železobetonovou deskou tloušťky 150 mm. Výtahy jsou určeny i pro užívání osobami s omezenou schopností pohybu.

Prvně se odvolací orgán ve smyslu výše citovaného § 89 odst. 2 správního řádu zabýval otázkou souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy.

Jak ze spisové dokumentace věci se týkající vyplývá, dne 06.06.2024 podal žadatel Okresní stavební bytové družstvo, IČO: 00224138, se sídlem Kamenická 1213, 460 06 Liberec, kterého zastupuje Ing. Hynek Stiehl, IČO: 61242900, se sídlem Slepá 308, 541 01 Trutnov (dále také „žadatel“), žádost o vydání společného povolení stavby „**Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem**“ na pozemcích parc. č. st. 1422/1, parc. č. 2248/1, 2248/3, 2248/4, 2248/6, 2248/7, 2248/8, 2248/9, 2250/3, 2250/4, 2251/3, 2322/4, 2322/9, 3771/2 a 3773/2 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem.

Následně stavební úřad dne 24.10.2024 pod č.j: MUDK- VÚP/83066-2024/pek10904-2024 oznámil podle § 94m stavebního zákona zahájení řízení. Současně stavební úřad v oznámení o zahájení společného řízení poučil účastníky zejména o tom, že se jedná o řízení s velkým počtem účastníků dle ustanovení § 144 odst. 1 správního řádu, proto se v souvislosti s ustanovením § 94m odst. 2 stavebního zákona oznámení o zahájení společného řízení a další úkony v řízení doručují jednotlivě pouze účastníkům řízení dle §94k písm. a), c) a d) stavebního zákona a dotčeným orgánům; účastníkům řízení dle §94k písm. e) stavebního zákona je doručováno veřejnou vyhláškou. Současně se účastníci řízení podle § 94k písm. e) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí. Stavební úřad zároveň určil lhůtu, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky. Současně stavební úřad sdělil účastníkům řízení, že se poté ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Následně uplatnili své námitky účastníci řízení, konkrétně společnost GasNet Služby, s.r.o. podáním ze dne 04.11.2024, společnost JUTA, a.s. podáním ze dne 22.11.2024.

Stavební úřad opatřením ze dne 12.12.2024 č.j.: MUDK-VÚP/96663-2024/pek10904-2024 v souvislosti s uplatněnými námitkami, jež směřovaly do zájmů chráněných dotčenými orgány, oslovil tyto jednotlivé dotčené orgány, konkrétně Krajskou hygienickou stanici, Policii České republiky, Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odbor dopravní a správní a odbor životního prostředí – vodního hospodářství a dále také Povodí Labe, státní podnik, aby se v rámci své odborné působnosti k jednotlivým námitkám vyjádřily. Tato vyjádření dotčených orgánů a Povodí Labe, státního podniku, jsou pak založena do spisu.

Poté stavební úřad pokračoval v řízení a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu dal účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, neboť jejich shromažďování bylo ukončeno.

Následně vydal stavební úřad odvoláním napadené rozhodnutí ze dne 28.05.2025, č.j.: MUDK-VÚP/48180-2025/pek10904-2024, kterým ve výroku I. podle § 94p odst. 1 stavebního zákona a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., vydal společné povolení, kterým schválil stavební záměr „Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem“ na pozemcích parc. č. st. 1422/1, parc. č. 2248/1, 2248/3, 2248/4, 2248/6, 2248/7, 2248/8, 2248/9, 2250/3, 2250/4, 2251/3, 2322/4, 2322/9, 3771/2 a 3773/2 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem, přičemž záměr obsahuje:

- SO 01 – Bytový dům A
- SO 02 – Bytový dům B
- SO 03 – Bytový dům C
- SO 04 – Venkovní objekty
- SO 05 – Venkovní úpravy – Komunikace a zpevněné plochy
- SO 06 – Splašková kanalizační přípojka
- SO 07 – Dešťová kanalizace
- SO 08 – Vodovodní přípojka
- SO 09 – Plynovodní přípojka

a stanovil podmínky pro umístění a provedení stavebního záměru, II. podle ustanovení § 10 zákona o pozemních komunikacích, povolil připojení sousední nemovitosti, pozemků parc. č. 2248/1 a 2250/4, na místní komunikaci v ulici Seifertova na pozemku parc. č. 3773/2 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem a stanovil podmínky pro připojení.

Proti rozhodnutí stavebního úřadu podala odvolatelka společnost JUTA, a.s. dne 10.06.2025 odvolání.

Nejprve odvolací orgán zkoumal, zda rozhodnutí ze dne 28.05.2025, č.j.: MUDK-VÚP/48180-2025/pek10904-2024 je v souladu s právními předpisy.

Jak již uvedeno výše, ve společném řízení byl schválen záměr „Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem“, pro nějž lze v souvislosti s ustanovením § 94j odst. 1 stavebního zákona vydat společné povolení.

Stavební úřad ve výrokové části rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu uvedl řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1.

Stavební úřad do odůvodnění rozhodnutí uvedl podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, jak mu ukládá ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Dále podrobně popsal, jak v souvislosti s § 94k stavebního zákona stanovil okruh účastníků řízení.

Podle § 94o odst. 1 stavebního zákona ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky

- a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,
- b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
- c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

Podle § 94o odst. 2 stavebního zákona stavební úřad dále ověří zejména, zda

- a) dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu,

- b) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem.

Podle § 94o odst. 3 stavebního zákona stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

V souvislosti s požadavky § 94o odst. 1 písm. a) stavebního zákona se stavební úřad zabýval obsahem podané žádosti a jejích příloh podle § 94l stavebního zákona, přitom dospěl k závěru, že obsahuje veškeré základní údaje o požadovaném záměru, jeho rozsahu a účelu, způsobu a době provádění a dále také identifikační údaje o pozemcích, na nichž se má záměr uskutečnit. Stavební úřad též konstatoval, že k žádosti o vydání společného povolení byly doloženy veškeré podklady nezbytné pro řádné posouzení navrhovaného stavebního záměru v území, zejména souhlasu na situaci dle § 184a stavebního zákona k pozemkům a stavbám dotčeným stavebním záměrem, které nejsou ve vlastnictví žadatele.

Stavební úřad uvedl, že byla doložena souhlasná závazná stanoviska, rozhodnutí a stanoviska dotčených orgánů, která stavební úřad v rozhodnutí konkrétně uvedl. Dále uvedl, že byla doložena stanoviska vlastníků veřejně dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení, k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, k přeložkám sítí technické infrastruktury. Tato stanoviska, souhlasu nebo vyjádření stavební úřad v rozhodnutí konkrétně uvedl. Dále pak také konkrétně uvedl smlouvy s příslušnými vlastníky veřejně dopravní a technické infrastruktury.

Stavební úřad uvedl, že projektová dokumentace obsahuje náležitosti dle ustanovení § 94l odst. 2 písm. e) stavebního zákona, byla zpracována dle přílohy č. 8 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), osobou k tomu oprávněnou a s dostatečnou vypovídací schopností. Stavební úřad dále zmínil provedené průzkumy a studie včetně jejich výčtu, uvedl, že součástí k žádosti doložených podkladů je v souladu s § 94l odst. 2 písm. f) stavebního zákona též návrh plánu kontrolních prohlídek stavby. Stavební úřad konstatoval, že záměr je v souladu s požadavky § 94l stavebního zákona.

K souladu záměru s prováděcími právními předpisy podle § 94o odst. 1 písm. a) stavebního zákona, tedy s obecnými požadavky na výstavbu pak stavební úřad uvedl, že se pro předmětnou stavbu uplatní zejména požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), její konkrétní požadavky pak citoval a ke každému se samostatně vyjádřil. Dále pak stavební úřad uvedl, že se pro předmětnou stavbu uplatní požadavky vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 268/2009 Sb.“), konkrétní požadavky vyhlášky stavební úřad v rozhodnutí citoval a ke každému se samostatně vyjádřil. Stavební úřad tedy dospěl k závěru, že záměr vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu stanoveným vyhláškou č. 501/2006 Sb. a vyhláškou č. 268/2009 Sb.

Stavební úřad dále také uvedl, že naplnění příslušných požadavků na výstavbu dle vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, ve znění pozdějších předpisů, bylo mimo jiné posouzeno Národním institutem pro integraci osob s omezenou schopností pohybu a orientace ČR, o.s., který vydal stanovisko pro společné povolení ze dne 09.07.2024 zn. 30/2024/Kap, v němž uvedl, že proti vydání společného povolení nemá námitek.

Stavební úřad tedy v souvislosti s ustanovením § 94o odst. 1 písm. a) zkonstatoval soulad záměru s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů.

K požadavkům § 94o odst. 1 písm. b) stavebního zákona dospěl stavební úřad k závěru, že záměr je souladu s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem. Přitom popsal způsob napojení, uvedl, že jednotlivé požadavky vlastníků a správců sítí technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení, k přeložkám a též k podmínkám dotčených ochranných pásem jsou zohledněny ve výrokové části rozhodnutí. Stavební úřad závěrem zkonstatoval soulad stavebního záměru s požadavky ustanovení § 94o odst. 1 písm. b) stavebního zákona.

Stavební úřad zkonstatoval také soulad stavebního záměru s požadavky ustanovení § 94o odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Pokud se týká souladu záměru s územně plánovací dokumentací, stavební úřad se plně odkázal na závazné stanovisko ze dne 14.03.2024 č.j.: MUDK-VÚP/19273- 2024/kaj4777-2024 vydané orgánem územního plánování, jímž je Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odboru výstavby a územního plánování. Ten k věci uvedl, že stavební záměr je přípustný za splnění podmínky, kterou stavební úřad převzal do výroku svého rozhodnutí. Stavební úřad k věci konstatoval, že se s názorem orgánu územního plánování plně ztotožnil a zkonstatoval soulad stavebního záměru s územně plánovací dokumentací, cíli a úkoly územního plánování. Také uvedl, že dne 10.09.2024 byla vydána změna č. 5 Územního plánu Dvůr Králové nad Labem, která se navrhovaného záměru v území nikterak nedotýká a výše citované závazné stanovisko orgánu územního plánování zůstává i nadále v platnosti.

Dále stavební úřad v souvislosti s ustanovením § 94o odst. 1 písm. c) stavebního zákona konstatoval, že byla doložena veškerá závazná stanoviska, jejichž výčet již v rozhodnutí konkrétně uvedl a požadavky z nich vycházející zapracoval do výroku svého rozhodnutí.

Pokud se týká požadavků § 94o odst. 2 písm. a) stavebního zákona stavební úřad odkázal na již dříve popsanou projektovou dokumentaci, která byla zpracována osobou oprávněnou k této činnosti, hlavními projektanty jsou Ing. arch. Milan Košař - ČKA 00265 a Ing. Hynek Stiehl - ČKA IT 0600810. Uvedl také, že projektová dokumentace je úplná a přehledná s dostatečnou vypovídací schopností. Stavební úřad pak zkonstatoval soulad záměru s požadavky ustanovení § 94o odst. 2 písm. a) stavebního zákona.

Pokud se týká požadavků § 94o odst. 2 písm. b) stavebního zákona stavební úřad popsal splnění požadavků pro včasné zajištění příjezdu a konstatoval soulad záměru s požadavky uvedeného ustanovení.

Účinky budoucího užívání stavby v souvislosti s ustanovením § 94o odst. 3 stavební úřad ověřil, vycházel přitom z doložených závazných stanovisek a hlukové studie, přitom zkonstatoval soulad stavebního záměru s požadavky ustanovení § 94o odst. 3 stavebního zákona.

Dále stavební úřad vypořádal v řízení uplatněné námítky účastníků řízení. Učinil tak na stranách 23-26 svého rozhodnutí, přičemž se ke každé z uplatněných námitek konkrétně vyjádřil. U námitek, jež směřovaly do zájmů chráněných dotčenými orgány požádal v součinnosti tyto jednotlivé orgány o jejich odborné stanovisko. Svě závěry pak těmito stanovisky podložil a ztotožnil se s nimi, přičemž však ve věci provedl i své vlastní správní uvážení. Stavební úřad pak s ohledem na vše jím v rozhodnutí uvedené, námítky uplatněné v řízení jako nedůvodné zamítl.

Odvolací orgán k výše uvedenému konstatuje, že stavební úřad posoudil záměr žadatele podle ustanovení § 94o stavebního zákona v celém rozsahu. Odvolacím orgánem nebyl shledán nedostatek v posuzování záměru žadatele ani v úvahách s tímto posouzením spojených, které stavební úřad uvedl do odůvodnění napadeného rozhodnutí tak, jak vyžaduje

§ 68 odst. 3 správního řádu. Závěr stavebního úřadu, že záměr žadatele je v souladu s požadavky uvedenými v § 94o stavebního zákona, odvolací orgán akceptuje.

Stavební úřad naplnil ustanovení § 94p odst. 1 stavebního zákona a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., když ve společném povolení vymezil pozemky, na nichž se stavba umísťuje a povoluje, uvedl druh a účel stavby, údaje o katastrálním území a parcelních číslech a druh pozemků podle katastru nemovitostí, popsal prostorové řešení stavby, zejména její půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě, umístění stavby na pozemku, přičemž přílohou rozhodnutí je i situační výkres č. C.3. Dále stanovil podmínky pro umístění a provedení stavby, v rozhodnutí stanovil povinnost dodržet podmínky závazných stanovisek, stanovil fáze výstavby za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby.

Vzhledem k tomu, že se jedná o řízení s velkým počtem účastníků dle ustanovení § 144 odst. 1 správního řádu, postupoval stavební úřad podle ustanovení § 94m odst. 2 stavebního zákona a oznámení o zahájení společného povolení a další úkony v řízení doručoval jednotlivě pouze účastníkům řízení dle §94k písm. a), c) a d) stavebního zákona a dotčeným orgánům; účastníkům řízení dle §94k písm. e) stavebního zákona doručoval veřejnou vyhláškou (tito účastníci se identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí). Stejně postupoval i odvolací orgán v odvolacím řízení.

Poté, co odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu, z hlediska souladu s právními předpisy, přistoupil k přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

K věci nutno na úvod posouzení námitek uvedených v odvolání doplnit, že odvolání směřovalo mimo jiné proti obsahu závazných stanovisek, a to na úseku ochrany veřejného zdraví, na úseku ochrany vod a na úseku ochrany dopravy. Konkrétně se pak jednalo o závazná stanoviska Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje ze dne 25.07.2024 spis. zn.: S-KHSKH 22375/2024/7, č.j.: KSHSK 25923/2024/HOK.TU/Po a koordinované stanovisko, které vydal Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odbor životního prostředí ze dne 18.10.2024 č.j.: MUDK-OŽP/49006-2024/nyp 4065-2024.

Odvolací orgán proto v souvislosti s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu požádal správní orgány nadřízené správním orgánům příslušným k vydání těchto závazných stanovisek o jejich potvrzení nebo změnu.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství (dále jen „*krajský úřad*“) se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové k žádosti o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru životního prostředí (dále též „*vodoprávní úřad*“) ze dne 18.10.2024, č.j.: MUDK-OŽP/49006-2024/nyp 4065-2024, a to v části týkající se vodního hospodářství, jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu přezkoumal uvedené závazné stanovisko k záměru označenému jako „Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem“ a toto závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu, **potvrdil**.

V závazném stanovisku ze dne 10.11.2025 č.j.: KUKHK-ZP-2025-31641-1 krajský úřad uvedl následující odůvodnění:

» *Krajský úřad přezkoumal závazné stanovisko jak z hlediska jeho formy, tak z hlediska jeho obsahu.*

V procesní rovině krajský úřad konstatuje, že závazné stanovisko bylo správně vydáno formou koordinovaného závazného stanoviska, neboť ke dni podání žádosti (26.06.2024) nebylo možno využít zákon č. 148/2023 Sb. o jednotném environmentálním stanovisku a v souladu

s jeho ustanovením § 19, odst. 6 vydat závazné stanovisko formou jednotného environmentálního stanoviska. To bylo možno v době podání žádosti toliko pro záměr, který je vyhrazenou stavbou, stavbou s ní související a stavbou tvořící s ní soubor staveb, uvedenou v příloze č. 3 k zákonu č. 283/2021 Sb., stavební zákon, v platném znění.

Ve věcné rovině účelem závazného stanoviska vodoprávního úřadu je posoudit vliv záměru na všechny zájmy, chráněné vodním zákonem. Závazné stanovisko musí rovněž obsahovat náležitosti dle ustanovení § 149, odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, v platném znění (dále i správní řád) - závaznou část a odůvodnění, případně může obsahovat podmínky pro realizaci záměru.

Vodoprávní úřad v závazné části posoudil záměr a vydal souhlas vodoprávního úřadu podle § 17 odst. 1 písm. a) a e) vodního zákona, a to z důvodu, že záměr se nachází na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících a dále se nachází v ochranném pásmu vodního zdroje. Vydáním souhlasu vodoprávní úřad souhlasil s realizací záměru s ohledem na vyjmenované zájmy, chráněné vodním zákonem. Pro svůj souhlas vodoprávní úřad stanovil podmínky, kterými v tomto případě zohlednil podmínky správce vodního toku – Povodí Labe, státního podniku. Jistou nepřesností lze označit konstatování vodoprávního úřadu, že souhlas dle § 17 odst. 1 písm. a) a e) vodního zákona byl vydán formou závazného stanoviska dle ustanovení § 104 odst. 3 vodního zákona. Závazné stanovisko vodoprávního úřadu má vždy pouze jednu z těchto forem (závazné stanovisko dle § 104 odst. 3 / souhlas dle § 17 vodního zákona), tato forma se řídí s ohledem na druhy záměrů, vyjmenované v ustanovení § 17 odst. 1 vodního zákona. Jeho obsah je v obou formách nicméně vždy totožný – posouzení záměru s ohledem na zájmy, chráněné vodním zákonem. Zde byla správně s ohledem na to, že záměr se nachází na pozemcích sousedících s pozemky, na nichž se nachází koryto vodního toku a současně v ochranném pásmu vodního zdroje zvolena forma souhlasu dle § 17 vodního zákona. Uvedená nepřesnost tak nemá žádný vliv na obsah ani využití závazného stanoviska.

V odůvodnění vodoprávní úřad konkretizoval, z pohledu jakých zájmů, chráněných vodním zákonem, záměr posuzoval. Vodoprávní úřad posuzoval tyto zájmy: soulad záměru s ustanovením § 5 odst. 3 vodního zákona (zásobování vodou, způsoby likvidace odpadních vod a hospodaření se srážkovými vodami), ochranu povrchových a podzemních vod – kolize s Chráněnou oblastí přirozené akumulace vod Východočeská křída, kolize s ochranným pásmem vodního zdroje Dvůr Králové nad Labem vrty HV1-HV3, vliv na zranitelné a citlivé oblasti, ochranu jakosti vod z hlediska území staré ekologické zátěže a potenciálního ovlivnění závadnými látkami při vsakování srážkových vod z parkoviště, vsakování srážkových vod z hlediska jeho dostatečnosti, dotčení vodních toků a vodních děl – vodovodů, kanalizací, monitorovacích objektů ČHMÚ, ochranných hrází vodních toků, a melioračních zařízení, ochranu před povodněmi a ovlivnění odtokových poměrů, soulad s Národním plánem povodí Labe a Plánem dílčího povodí Horního a středního Labe. Pro své jednotlivé závěry uvedl v souladu s ustanovením § 149 odst. 2 správního řádu důvody, o které se opíral obsah závazné části závazného stanoviska, uvedl podklady pro jeho vydání a popsal úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. Z hlediska obsahového i věcného krajský úřad považuje závazné stanovisko za správné a dostatečné.

Odvolací námítky

Odvolatel v odvolání uvedl, že se „neztotožňuje se závěrem vodoprávního úřadu, který dospěl k závěru, že záměr je v souladu s ochranou vodních poměrů a nebude mít vliv na zatížení Lipnického potoka dešťovou vodou“. Dále uvedl, že „pochybuje, že se vodoprávní úřad problémem dešťových vod ze tří bytových domů zodpovědně zabýval“.

Krajský úřad k tomu sděluje následující:

Z hlediska hospodaření se srážkovými vodami ustanovení § 5 odst. 3 vodního zákona uvádí cit.: „stavebník je povinen zabezpečit omezení odtoku povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby (dále jen "srážková voda") akumulací a následným využitím, popřípadě vsakováním na pozemku, výparem, anebo, není-li žádný z těchto způsobů omezení odtoku srážkových vod možný nebo dostatečný, jejich zadržováním a řízeným odváděním nebo kombinací těchto způsobů“. V tomto směru vodoprávní úřad akceptoval navržené řešení, kterým je likvidace srážkových vod vsakováním ve vsakovacích objektech s přepadem do vodního toku. Toto řešení bylo navrženo s ohledem na závěry „Hydrogeologického posouzení možnosti likvidace srážkových vod vypouštěním do vod podzemních“, které vypracoval RNDr. Vojtěch Kněžek, hydrogeologické služby, Myslbekova 713/31, 169 00 Praha 6 - Střešovice, IČO 41796608, odborná způsobilost v hydrogeologii 1192/2000 (dále i HG posudek). Parametry navrženého řešení, uvedeného v dokumentaci záměru (technická zpráva D.2.7.a-01) reflektovaly návrh, předložený ve výše citovaném HG posudku. Lze tak v tomto ohledu plně souhlasit se závěry vodoprávního úřadu, který toto řešení, navržené na základě odborného podkladu, vyhodnotil jako odpovídající, čímž stvrdil jeho soulad s vodním zákonem a dostatečnost z hlediska parametrů vsakovacích objektů.

Z pohledu namítaného ovlivnění vodních poměrů (v tomto případě zatížení Lipnického potoka přepadem ze vsakovacích objektů) vodoprávní úřad v části závazného stanoviska označené „ochrana vodních poměrů a vodních zdrojů“ konstatoval, že zasakování dešťových vod bylo provedeno dle normy ČSN 75 9010 (vycházel tak z dokumentace záměru – technická zpráva SO.07) a dále, že množství vod (krajský úřad dopřesňuje podzemních) nebude negativně ovlivněno a nedojde k podmáčení sousedních pozemků. Hodnocení, zda jsou vsakovací objekty provedeny dle příslušné normy, je uvedeno nadbytečně, neboť se nejedná o vodní díla a takové posouzení přínáleží stavebnímu úřadu, stejně tak jako posouzení ovlivnění okolních pozemků a staveb. Naopak posouzení ovlivnění množství podzemních vod bylo správně provedeno, jeho podkladem rovněž byl výše uvedený HG posudek.

Vodoprávní úřad dále v části, označené „ochrana před povodněmi“ uvedl, že záměrem nebudou narušeny odtokové poměry za předpokladu splnění podmínky č. 4, týkající se nezhoršování odtokových poměrů skladování materiálů u toku, a to i při zvýšených průtocích ve vodním toku. Pro přehlednost krajský úřad uvádí, že podmínka č. 4 zní: Při provádění stavby nesmí dojít k ukládání vykopaného materiálu do koryta ani na břehovou hranu toku. Tato podmínka byla stanovena na základě odborného podkladu – stanoviska správce vodního toku a povodí, Povodí Labe, státního podniku č.j PLa/2024/035458 ze dne 1.8.2024. Předmětem tohoto stanoviska je kromě jiného i zhodnocení vlivu záměru na vodní tok Lipnický potok, a to nejen jeho koryto, ale i jeho vodnost a to i při zvýšených průtocích. Lze tak konstatovat, že vodoprávní úřad při svém hodnocení záměru plně využil doložené odborné podklady (včetně dokumentace záměru, kde projektant na str. 28 souhrnné technické zprávy uvádí, že odtokové poměry nebudou změněny) a s jejich závěry se ztotožnil, neboť je považoval za dostatečné a věrohodné. Naproti tomu odvolatel, kromě svého popisu povodňové epizody na Lipnickém potoce, která zasáhla jeho výrobní areál, nepředkládá žádné jiné důkazy, posouzení či podklady, které by rozporovaly výše uvedené podklady, z kterých vycházel vodoprávní úřad.

Krajský úřad v souvislosti s výše uvedeným upozorňuje na „povinnosti vlastníků staveb a zařízení v korytech vodních toků nebo sousedících s nimi“ stanovené ustanovením § 52 odst. 2 vodního zákona, které vlastníkům takových staveb ukládá povinnost ve veřejném zájmu dbát o jejich statickou bezpečnost a celkovou údržbu, dále o to, aby neohrožovali plynulý odtok povrchových vod a rovněž povinnost zabezpečit je proti škodám působeným vodou. Dále pak krajský úřad upozorňuje na ustanovení § 71 odst. 4 vodního zákona, které uvádí, že pro stavby ohrožené povodněmi, které se nacházejí v záplavovém území nebo mohou zhoršit průběh povodně, zpracovávají povodňové plány pro svou potřebu a pro součinnost s povodňovým orgánem obce jejich vlastníci. Dle odst. 5 pak tuto povinnost může s ohledem na způsob jejich užívání uložit vodoprávní úřad. «

Krajský úřad se tak na základě výše uvedeného v části závazného stanoviska týkající se vodního hospodářství ztotožnil a k věci sdělil, že není důvod konstatovat, že jím byl porušen právní předpis. Závazné stanovisko Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru životního prostředí ze dne 18.10.2024, č.j.: MUDK-OŽP/49006-2024/nyp 4065-2024 proto krajský úřad **potvrdil**.

Ministerstvo zdravotnictví k žádosti o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Královehradeckého kraje ze dne 25.07.2024 č.j.: KHSHK 25923/2024/HOK.TU/Po, jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu přezkoumal uvedené závazné stanovisko k záměru označenému jako „Rezidence Seifertova 36 družstevních bytových jednotek Dvůr Králové nad Labem“ na pozemcích parc. č. st. 1422/1, parc. č. 2248/1, 2248/3, 2248/4, 2248/6, 2248/7, 2248/8, 2248/9, 2250/3, 2250/4, 2251/3, 2322/4, 2322/9, 3771/2 a 3773/2 v k. ú. Dvůr Králové nad Labem a toto závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu, ve smyslu s § 82 odst. 1 a 2 písm. i) ve spojení s § 77 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, **potvrdilo**.

V rozhodnutí ze dne 15.12.2025 č.j.: MZDR 22965/2025-4/OVZ ministerstvo uvedlo následující odůvodnění:

» Ministerstvo zdravotnictví (dále i „MZD“) přezkoumalo výše uvedené závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Královehradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové (dále i „KHSHK“) KHSHK a učinilo ve věci následující závěry:

Součástí PD je Akustická studie, jedn. zn. 53171, vypracovaná dne 28.05.2024 společností INECO průmyslová ekologie s.r.o., se sídlem náměstí Republiky 2996, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, IČO: 27487270. Akustická studie posuzuje vliv stavebního záměru na hlukovou situaci v zájmové lokalitě v denní i noční době. Pro výpočet byl použit program HLUK 12, verze 15, profil 4X. Stacionární zdroje hluku související se stavebním záměrem jsou: 6 ks venkovních jednotek TČ, VZT s rekuperačními jednotkami, linie dopravního hluku během dopravy související se záměrem (77 stání). Pro výpočty akustické studie jsou stanoveny nejbližší chráněné venkovní prostory staveb na pozemcích: 2260/27 v rozsahu dopadu hluku, p. p. č. 2260/27, p. p. č. 2607, p. p. č. 2610 v ul. Seifertova a č. p. 1239 v ul. Klazarova ve Dvoře Králové nad Labem. Výsledky akustické studie predikují nepřekračování hygienických limitů hluku z provozu nově navržených bytových domů v denní a noční době v nejbližším chráněném venkovním prostoru staveb ve smyslu § 12 nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 272/2011 Sb.“). Předmětná stavba je navržena s eliminací chráněného venkovního prostoru stavby ve smyslu s § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., a přímé větrání vnitřního chráněného prostoru stavby je zajištěno jiným způsobem než okenními otvory. Parametry účinnosti větrání nejsou předmětem posouzení, tato kompetence náleží místně příslušnému stavebnímu odboru.

Odvolatel, tj. společnost JUTA a.s., napadá ve vztahu k zájmům chráněným orgánem ochrany veřejného zdraví dle zákona č. 258/2000 Sb., zejména, že dlouhodobě řeší náhodné stížnosti občanů v bezprostřední blízkosti továrny. Je jisté pochopitelné, že má obavy z umístění objektu pro bydlení téměř těsně vedle obvodového zdiva výrobní haly. U umístění bytových domů A a B je akceptovatelné, ale umístění bytového domu C již nikoliv.

Vyjádření Krajské hygienické stanice Královehradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, že „všechny jednotky nových bytových domů A, B a C budou větrány nuceným způsobem pomocí rekuperačních vzduchotechnických jednotek a budou osazeny okny s izolačním trojsklem. Vzduchová neprůzvučnost obvodového pláště bytových domů, včetně vzduchové neprůzvučnosti oken bude vyšší než 30 dB, čímž bude zajištěno, že nedojde k překročení

hygienických limitů hluku v chráněných vnitřních prostorech stavby nových bytových domů“, je téměř uklidňující, ale zkušenosti z reálného života jsou jiné. Účastník řízení je přesvědčen, že umístění bytového domu C je vadné a není v souladu s cíli a úkoly územního plánování.

S ohledem na § 1013 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, upozorňuje účastník řízení, že stavby tvořící výrobní areál byly úředně schváleny a ke stávající hlukové situaci v místě zamýšleného záměru naměřené hladiny akustického tlaku z dopravy a od stacionárních zdrojů hluku nepřekračovaly hygienické limity hluku. Proto má za to, že se stavební úřad důsledně nevypořádal se stávajícími imisemi z provozu závodu tak, aby nedocházelo ke sporům mezi budoucími vlastníky bytů a výrobním závodem. Považuje tak umístění bytového domu C za nezákonné.

K výše uvedeným námitkám odvolatele MZD uvádí:

KHSHK posoudila předloženou projektovou dokumentaci k požadovanému stupni řízení v intencích své věcné příslušnosti a dle platných právních předpisů a aktuálních metodických doporučení. PD zpracovaná Ing. Hynkem Stiehlem, se sídlem Slepá 308, 541 01 Trutnov, IČO: 61242900 v květnu 2024, číslo zakázky 2360/23, č. paré neuvedeno, řeší umístění a realizaci 3 bytových domů na pozemcích p. č. 248/3, 2248/6, 2250/3, 2248/4 a 2248/8 v k. ú. Dvůr Králové nad Labem. Dle PD je stavební záměr navržen v souladu s územním plánem obce na ploše SK – plochy smíšené obytné – komerční. V zájmovém území je situován areál společnosti JUTA a.s., pivovar Tambor.

Součástí posuzované PD je Akustická studie, jedn. zn. 53171, která byla vypracována dne 28.05.2024 společností INECO průmyslová ekologie s.r.o., se sídlem náměstí Republiky 2996, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, IČO: 27487270, hlavní zpracovatel Ing. Martin Šil, kontrolu provedl Matěj Kryza. Akustická studie hodnotí hluk z dopravy a ze stacionárních zdrojů hluku v budoucích třech bytových domech ul. Seifertova. Akustická studie vychází z měření stávající hlukové zátěže v zájmové lokalitě. Referenčním měřením stacionárních zdrojů hluku z provozu spol. JUTA a.s., provedeným v místě navrhovaného bytového domu „C“ byly zjištěny hladiny akustického tlaku $LA_{eq,8h} = 48,3$ dB v denní době a $LA_{eq,1h} = 38,8$ dB v noční době. Nebylo tedy zjištěno překračování hladin akustického tlaku odpovídající hygienickým limitům hluku dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., pro chráněný venkovní prostor stavby. Akustická studie v bodě 5.4 navrhuje protihluková opatření: neprůzvučnost oken $R_w > 30$ dB a zároveň dle PD budou všechny bytové jednotky větrány nuceně pomocí VZT s rekuperací tepla od výrobce STIEBEL ELTRON spol. s.r.o., typ LWZ 130 (celkový počet 36 rekuperačních jednotek). Posuzovaná stavba je navržena s eliminací chráněného venkovního prostoru stavby a přímé větrání vnitřního chráněného prostoru stavby je zajištěno jiným způsobem než okenními otvory. KHSHK neposuzovala parametry větrání stavby, výše uvedené je v kompetenci místně příslušného stavebního úřadu. Z provedeného hlukového posouzení vyplývá předpoklad nepřekračování hygienických limitů hluku dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., v chráněném vnitřním prostoru stavby bytového domu v denní i noční době, při dodržení navržených protihlukových opatření dle akustické studie. Dále podotýkáme, že u objektu C jsou na jednotlivých podlažích ve směru k výrobnímu závodu společnosti JUTA a.s. navrženy převážně neobytné místnosti (např. technické místnosti, koupelny apod.). V tomto směru jsou situovány pouze dvě obytné místnosti (pokoje) na každém podlaží. Převážná část obytných místností je orientována na opačnou stranu, tedy odvrácenou od výrobního závodu.«

Ministerstvo zdravotnictví závěrem vzhledem k výše uvedeným skutečnostem sdělilo, že Krajská hygienická stanice Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové postupovala v dané věci správně a závazné stanovisko č.j. KHSHK 25923/2024/HOK.TU/Po ze dne 25.07.2024 k stavebnímu záměru „Rezidence Seifertova 36 družstevních bytových jednotek Dvůr Králové nad Labem“ v k. ú. Dvůr Králové nad Labem, **potvrdilo**.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, oddělení silničního hospodářství, jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu a ustanovení § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen „*zákon o PK*“), k žádosti o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska rozhodl podle ustanovení § 149 odst. 8 správního řádu ve zkráceném přezkumném řízení dle ustanovení § 98 správního řádu ve spojení s ustanovením § 97 odst. 3 a § 149 odst. 7 správního řádu o závazném stanovisku Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru životního prostředí, které bylo vydáno podle § 40 odst. 4 písm. d) zákona o PK k ochraně veřejného zájmu na úseku silničního hospodářství, k záměru „Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem“, vydaném dne 18.10.2024 pod č. j. HUDK-OŽP/49006-2024/nyp 4065-2024, tak, že závazné stanovisko v části, týkající se úseku pozemních komunikací **zrušil a věc vrátil** Městskému úřadu Dvůr Králové nad Labem.

Následně bylo odvolací řízení přerušeno k žádosti žadatele. Poté bylo žadatelem doloženo souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru dopravního a správního ze dne 16.04.2026 č.j.: MUDK-ODS/30449-2026/zje 7430-2026, včetně doplnění širšího zdůvodnění dopravního řešení. Toto doplnění širšího zdůvodnění dopravního řešení bude předáno stavebnímu úřadu spolu s vráceným spisovým materiálem jako součást projektové dokumentace. Nutno podotknout, že původní navrhované dopravní řešení zůstává beze změny, tímto doplněním je dopravní řešení podrobněji zdůvodněno a doplněno např. o zakreslení vlečných křivek a rozhledových poměrů.

Odvolací orgán poté pokračoval v řízení, neboť odpadl důvod pro jeho přerušování. Opatřením ze dne 23.04.2026 č.j.: KUKHK-UP-2025-25268-25 sdělil účastníkům pokračování v řízení a současně, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, jim poskytl možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, před jeho vydáním.

K věci se následně vyjádřila odvolatelka, společnost JUTA, s.r.o., přitom uplatnila námitky, které svým obsahem směřovaly mimo jiné proti obsahu doplněného závazného stanoviska a uvedla, že trvá i na svých ostatních, v odvolání uplatněných, námitkách.

Odvolací orgán proto v souvislosti s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu požádal správní orgán nadřízený správnímu orgánu příslušnému k vydání tohoto závazného stanoviska o jeho potvrzení nebo změnu.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále i jen „*zdejší správní orgán*“), jako příslušný nadřízený správní orgán podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu, k žádosti o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska vydaného Městským úřadem Dvůr Králové nad Labem, jako příslušným dotčeným orgánem chránícím veřejné zájmy podle zákona o PK na úseku pozemních komunikací, ze dne 16.04.2026 č. j. MUDK-ODS/30449-2026/zje 7420-2026 (dále i jen „*potvrzené závazné stanovisko*“ nebo „*napadnuté závazné stanovisko*“), které bylo vydáno podle § 40 odst. 4 písm. d) zákona o PK, k záměru „Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem, po přezkoumání toto závazné stanovisko podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu **potvrdil**.

V závazném stanovisku ze dne 19.06.2026 č.j.: KUKHK-DS-2026-12736-2 (VA) Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, uvedl následující odůvodnění:

Úvodem Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zrekapituloval stav a právní úpravu.

» Zákon o PK uvádí v ust. § 40 odst. 4) písm. d) zákona o PK: „Obecní úřad obcí s rozšířenou působností uplatňuje stanovisko k územním plánům a regulačním plánům a závazné stanovisko v územním řízení z hlediska řešení místních a účelových komunikací“.

Tedy dle ust. § 40 odst. 4 písm. d) zákona o PK obecní úřad obce s rozšířenou působností, v daném případě MÚ Dvůr Králové nad Labem, uplatňuje závazné stanovisko v územním řízení z hlediska řešení místních a účelových komunikací. Vzhledem k tomu, že stavba je projednávána v společném řízení, které se rovněž týká umístění stavby a předmětem stavby je rovněž řešení účelových komunikací, je správní orgán dotčeným orgánem ve stavebním řízení týkající se žádosti o vydání společného povolení.

Při vydávání závazného stanoviska dle ust. § 40 odst. 4 písm. d) zákona o PK je rovněž obsahem přezkoumávání silničních správních úřadů vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.12.2023 (dále i jen „prováděcí vyhláška zákona o PK“).

V souvislosti s účinností nového stavebního zákona, kdy od 01.07.2024 již v územním řízení není dotčeným orgánem silniční správní úřad, odkazujeme na Metodické sdělení Ministerstva pro místní rozvoj, odboru územního plánování, k postupu orgánů územního plánování při vydávání závazných stanovisek podle § 96b stavebního zákona po 30.06.2024 vydané pod č.j.: MMR-26103/2024-81 ze dne 24.06.2024, citují: „Klíčovým pro vydávání závazných stanovisek podle § 96b odst. 3 SZ v postupech zahájených do 30.06.2024, je přechodné ustanovení § 330 odst. 1 NSZ, které stanoví, že „Řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.“ Dále odkazujeme na společné metodické doporučení MMR, MV-GŘ HZS, MK, MZdr a MŽP, srpen 2024, k vydávání závazných stanovisek dotčených orgánů v řízení podle zákona č. 183/2006 Sb., po nabytí plné účinnosti zákona č. 283/2021 Sb., ze kterého rovněž vyplývá, že v daném případě žádosti o vydání územního rozhodnutí (společného povolení) podané do 30.06.2024 pro ochranu veřejných zájmů dotčené orgány, které uplatňovaly závazná stanoviska do 30.06.2024, vydávají závazná stanoviska i po 01.07.2024.

II. příslušnost k vydání potvrzeného závazného stanoviska v části chráněných veřejných zájmů podle zákona o PK na úseku pozemních komunikací

Uvedené bylo již posouzeno v rámci rozhodnutí č. j. KUKHK-DS-2025-36494-6 (Ku) ze dne 11.02.2026, vydané dle ust. § 149 odst. 8) správního řádu, ve kterém bylo zrušené závazné stanovisko silničního správního úřadu zrušeno a věc vrácena MÚ Dvůr Králové nad Labem. Po vyhodnocení uvedených hledisek zdejší správní orgán došel k názoru, že mohou být dotčeny veřejné zájmy, které jsou chráněny správním orgánem a ztotožnil se s postupem správního orgánu ve vydání závazného stanoviska.

III. rozsah a posouzení potvrzeného závazného stanoviska

K předmětné žádosti odvolacího orgánu ze dne 14.05.2026 je třeba nejprve uvést, že podané odvolání ze dne 10.06.2025 směřovalo proti obsahu dříve vydaného zrušeného závazného stanoviska, nikoli proti předmětnému potvrzenému závaznému stanovisku. Předmětné závazné stanovisko vycházelo z jiných podkladů, kdy k dokumentaci ke společnému povolení bylo rovněž doloženo posouzení a doplnění dopravního řešení doplněné dne 16.04.2026 a jeho příloh - přehledná situace, situace vlečných křivek, situace rozhledových poměrů.

Zejména z přehledné situace a textové části posouzení a doplnění dopravního řešení jsou patrné kategorie pozemních komunikací, resp. v jaké části stavby se nachází veřejně přístupné účelové komunikace a na jaké kategorie pozemních komunikací se tyto veřejně přístupné účelové komunikace napojují.

Navrhované veřejně přístupné účelové komunikace jsou dopravně napojeny na stávající pozemní komunikace, a to ve směru z ulice Seifertova a Raisova. Stávající pozemní komunikace dopravně napojená z ulice Raisova je veřejně nepřístupná, přičemž je zajištěna stávající pojezdovou bránou.

Pro běžné dopravní napojení navrhovaných veřejně přístupných účelových komunikací pro 36 bytových jednotek bude sloužit hlavní vjezdová část z ulice Seifertova. Jedná se o původní připojení na ulici Seifertovu. Stávající vjezdová brána bude součástí zařízení staveniště a po dokončení stavby bude daná ocelová vjezdová brána odstraněna.

Napojení veřejně přístupných účelových komunikací pro 36 bytových jednotek ze stávající komunikace z ulice Raisova nebude využíváno pro běžný provoz. Dopravní napojení z ulice Raisova je vnímáno jako záložní, a to zejména v době, kdy nebude moci být využita vjezdová část z ulice Seifertova (dopravní nehoda, apod).

Na základě uvedeného lze konstatovat, že došlo k vyjasnění rozsahu a posouzení potvrzeného závazného stanoviska.

Zdejší správní orgán rovněž spatřuje dotčení veřejných zájmů a potřebě vydání závazného stanoviska z pohledu „širšího výkladu“, resp. v potřebě posouzení napojení území na stávající dopravní infrastrukturu. Úkolem správního orgánu, který vydává závazné stanovisko z hlediska řešení místních a účelových komunikací, je v případě, kdy je toto závazné stanovisko vydáváno pro účely staveb jiných, než staveb těchto pozemních komunikací, zjistit, zda umísťovaná stavba klade nároky na stávající dopravní infrastrukturu místních a účelových komunikací a to buď ve smyslu kapacity pozemní komunikace, příp. z hlediska nutnosti jejího odlišného uspořádání, resp. zjistit zda stavba nebude mít negativní vliv na provoz na stávajících místních a účelových komunikací nad rámec nepřiměřeného zásahu běžných poměrů, jedná se o tzv. „širší výklad“.

Správní orgán v odůvodnění potvrzeného závazného stanoviska uvedené posoudil, citují: „Z doplněného kapacitního posouzení místní komunikace v ul. Seifertova, kde vstupním podkladem je výchozí stav počtu obyvatel v předmětné oblasti města, jejíž obslužnost je zajišťována MK v ulici Seifertova, včetně možného průjezdu vozidel TKO, údržby komunikací a IZS, vyplývá, že celkové kapacitní zatížení komunikace po realizaci stavby činí cca 850 vozidel/24 hod. Teoretická kapacita obousměrné dvoupruhové komunikace funkční třídy „C“ je cca 3500–5000 vozidel/24 hod (v obou směrech).

Silniční správní úřad konstatuje, že výsledné zatížení komunikace v ul. Seifertova je významně nižší než její kapacita, a nedochází tak k přetížení komunikace ani při zohlednění budoucího vývoje. Dále z posouzení vyplývá, že úroveň kvality dopravy odpovídá stupni B (zdržení do cca 20 s), tedy doprava probíhá bez tvorby front a bez negativního ovlivnění plynulosti.

Z doplněného širšího zdůvodnění navrhovaného dopravního řešení vyplývá, že hlavní dopravní napojení je vedeno z ulice Seifertova, napojení z ulice Raisova má pouze záložní charakter, stávající infrastruktura zůstává zachována. Dopravní zatížení komunikace v ul. Raisova tak zůstává předmětným záměrem téměř nedotčeno. Silniční správní úřad hodnotí toto řešení jako logické a dopravně vhodné, minimalizující zatížení širšího území a odpovídající charakteru místní komunikace.

Z doplněného širšího zdůvodnění navrhovaného dopravního řešení také vyplývá, že rozhledové poměry ve stávajících vjezdech vyhovují normovým požadavkům, vjezd z ulice Seifertova je uvažován pro běžnou obsluhu, napojení je bezpečné bez kolizních bodů. Silniční správní úřad proto konstatuje, že nedochází ke zhoršení bezpečnosti silničního provozu a dopravní řešení odpovídá technickým normám.“

Správní orgán na základě vrácení k novému projednání, postupoval v souladu s názorem zdejšího správního orgánu v posouzení žádosti a dokumentace ke společnému povolení. V daném případě se správní orgán ztotožnil s dokumentací ke společnému povolení, což je patrné z odůvodnění potvrzeného závazného stanoviska. K rozsahu posouzení se zdejší správní orgán vyjadřuje níže.

Správní orgán převzal, resp. se ztotožnil, s údaji z dokumentace ke společnému povolení, zejména s posouzením a doplněním dopravního řešení. V postupu správního orgánu neshledal zdejší správní orgán žádné pochybení, neboť obecně ztotožnění se projektovou dokumentací, jakož i např. s předloženými důkazy, návrhy účastníků, podklady od jiných správních orgánů, je možné, aniž by muselo nutně dojít k vlastním úvahám, pokud je patrné z čeho správní orgán opírá obsah závazné části rozhodnutí nebo závazného stanoviska. Není třeba vymýšlet jiné zdůvodnění záměru, pokud se správní orgán ztotožní s podklady, jako je zejména dokumentace ke společnému povolení stavby nebo dopravně inženýrské posouzení.

Ve stanovisku stavebníka k vyjádření odvolatele je mj. uvedeno: „Areál družstevních bytových domů včetně parkování všech vozidel je stoprocentně dopravně obslužen vjezdem z ulice Seifertova. Z ulice Raisova existuje stávající vjezd na účelovou komunikaci opatřený uzamykatelnou bránou, který není předmětem navrhované výstavby bytových domů, ale pouze obsluhuje areál firmy EPOS CZ s.r.o. a je také v majetku této firmy. Podle návrhu projektanta může být vjezd z ulice Raisova využíván pouze jako záložní v mimořádných případech, například v případě dopravní nehody ve vjezdu do ulice Seifertova.“.

Zdejší správní orgán k posouzení správního orgánu, resp. k posouzení a doplnění dopravního řešení, se kterým se správní orgán ztotožnil, má dvě připomínky.

První připomínka se týká chybějícího dopravně inženýrské posouzení (posouzení kapacity) ulice Raisova s odůvodněním, že se dopravní zatížení komunikace v ul. Raisova zůstává předmětným záměrem téměř nedotčeno, neboť napojení z ulice Raisova má pouze záložní charakter. Z návrhu je sice zřejmé, že areál je dopravně obslužen vjezdem z ulice Seifertova, nicméně i v ulici Raisova dojde k částečnému navýšení dopravy, neboť vozidla mohou samozřejmě využít pozemní komunikaci ulice Raisova k příjezdu do ulice Seifertova. Tedy částečně vozidla budou využívat i ulici Raisova, neboť je dopravně významnější. Nicméně vzhledem k tomu, že navýšení dopravy od stavby je 288 voz/24 hod v obou směrech, a ne veškerá vozidla využijí ulici Raisova např. ve směru do centra, dále v neposlední řadě, že v ulici Raisova je v celé délce veden chodník, nepředstavuje toto navýšení dopravy nepřiměřený zásah místních poměrů, který by vedl k jinému posouzení správního orgánu než vydání potvrzeného závazného stanoviska.

Druhá připomínka se týká rozdílného popisu v posouzení a doplnění dopravního řešení oproti stanovisku stavebníka k vyjádření odvolatele týkající se vjezdové brány na neveřejné účelové komunikaci z ulice Raisova. Popis z posouzení a doplnění dopravního řešení byl převzat do odůvodnění potvrzeného závazného stanoviska, cituji: „Stávající sjezd z ulice Raisova bude využíván pouze jako záložní (rezervní) vjezd, nikoliv pro běžnou dopravní obsluhu. Současná vjezdová brána bude součástí zařízení staveniště (ZS) a po dokončení stavby bude předmětná ocelová vjezdová brána odstraněna.“ Z uvedeného textu vyplývá, že po dokončení stavby by měla být ocelová vjezdová brána odstraněna i na této neveřejné pozemní komunikaci, což odporuje stanovisku stavebníka k vyjádření odvolatele, který hovoří o stoprocentním dopravně obsluženém areálu vjezdem z ulice Seifertova, kdy předmětem navrhované stavby není stávající vjezd na neveřejnou účelovou komunikaci z ulice Raisova opatřený uzamykatelnou branou. Zdejší správní orgán má nicméně za to, že obě varianty (s i bez vjezdové brány na neveřejné účelové komunikaci z ulice Raisova) jsou z hlediska dopravního řešení možné, resp. nejsou v rozporu se zákonem o PK a prováděcí vyhláškou k zákonu o PK. V obou variantách se jedná o dopravní řešení, které nepředstavuje nepřiměřený zásah místních poměrů a které nevybočuje z obdobných případů řešení dopravního napojení bytových domů.

Uvedený rozpor tedy nemá vliv na posouzení potvrzeného závazného stanoviska. Předmětem posouzení silničních správních úřadů je pouze řešení místních a účelových pozemních komunikací, resp. posouzení řešení spojeného s otázkami BESIP a kapacitou pozemní komunikace.

Z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu bylo dopravní řešení posouzeno vypracováním situací rozhledových poměrů (příloha č. 1-2) a vlečných křivek (příloha 3-6) v posouzení a doplnění dopravního řešení, které vypracoval Ing. Stanislav Janák, ČKAIT: 0600186 v oboru dopravní stavby. Pokud připojení vozidlům umožňuje plynulé odbočení z místní komunikace a výjezd na ni (rozhledové trojúhelníky, vlečné křivky) je z pohledu BESIP dostatečně posouzeno připojení na stávající pozemní komunikace, tak jako v tomto případě na ulic Seifertova a Raisova.

K rozsahu posouzení správním orgánem dle ust. § 40 odst. 4 písm. d) zákona o PK uvádíme, že stavební úřad nikoli správní orgán posuzuje počty parkovacích a odstavných stání dle ČSN 73 6110 - Projektování místních komunikací v souladu s ust. § 20 odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., dále umístění a zajištění parkovacích a odstavných stání dle ust. § 21 odst. 1) vyhlášky č. 501/2006 Sb., neboť se jedná o požadavky stavebních předpisů. Příslušným ke kontrole ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb. při vymezení pozemku a umístění stavby je tak obecný stavební úřad nikoli správní orgán, který přezkoumává žádost o závazné stanovisko z pohledu zákona o PK a jeho prováděcí vyhlášky zákona o PK.

Dále je třeba uvést, že potvrzené závazné stanovisko vydané dle ust. § 40 odst. 4 písm. d) zákona o PK nenahrazuje závazné stanovisko podle ust. § 94j odst. 2) stavebního zákona, kdy v daném případě speciální stavební úřad pro stavby silnic II. a III. třídy, místních a veřejně přístupných účelových komunikací vydává závazné stanovisko ve společném řízení namísto povolení vedlejších staveb souboru staveb.

Jak je výše uvedeno, v rámci nového projednání došlo k odstranění vady dokumentace ke společnému povolení spočívající v doplněném posouzení a doplnění dopravního řešení. Po doplnění se zdejší správní orgán ztotožňuje se správním orgánem ve vydání potvrzeného závazného stanoviska, resp. dopravní posouzení odpovídá požadavkům vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů.

IV. posouzení odvolacích námitek směřujících do potvrzeného závazného stanoviska

Odvolatel namítá v odvolací námitce ze dne 10.06.2025:

„Účastník řízení předně připomíná, že při posuzování jeho záměru úpravy stávajícího vjezdu do areálu JUTA a. s. z ulice Raisova v roce 2021 bylo konstatováno, že tato ulice je přetížená a narůstající počet automobilů v této ulici je nadále neúnosný a z hlediska veřejného zájmu byla nedostatečná kapacita komunikace umístěné v této ulici v minulosti podceněna. Nyní zde přibude 75 parkovacích míst jejichž napojení je možné pouze do ulice Raisova. Frekvence projíždějících vozidel se tak musí zákonitě zvýšit zejména v ranních hodinách, kdy jsou na cestě děti do školy na ul. 5. května, a které jsou nuceny přecházet ulici Raisova i 28. října a konstatovat pouze:

„že každá nová stavba vnáší do území jisté vlivy a zatížení, nicméně pokud se jedná o vlivy, které nepřekračují míru přípustnou, což v daném případě bylo prokázáno závaznými stanovisky, stanovisky a vyjádřeními všech příslušných dotčených orgánů, a navrhovaný stavební záměr v území je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací, která využití daného území závazně předurčuje, což v daném případě bylo prokázáno závazným stanoviskem orgánu územního plánování, jsou vlastníci sousedních pozemků a staveb povinni takové vlivy strpět. V opačném případě by se totiž téměř každý stavební záměr stal nerealizovatelným.“

Toto nevyvolává dojem, že Správní orgán podal řádné a přesvědčivé odůvodnění.“

K tomuto zdejší správní orgán uvádí, že z návrhu a potvrzeného závazného stanoviska je patrné, že pro běžné dopravní napojení navrhovaných veřejně přístupných účelových komunikací pro 36 bytových jednotek bude sloužit hlavní vjezdová část z ulice Seifertova. Jedná se o původní připojení na ulici Seifertovu. Napojení veřejně přístupných účelových komunikací pro 36 bytových jednotek ze stávající pozemní komunikace z ulice Raisova nebude využíváno pro běžný provoz. Dopravní napojení z ulice Raisova je vnímáno jako záložní, a to zejména v době, kdy nebude moci být využita vjezdová část z ulice Seifertova (dopravní nehoda, apod).

Z jiných možností pro trasy vozidel, nelze předpokládat, že by veškerá vozidla pro příjezd/výjezd k 36 bytovým jednotkám využívaly neveřejnou účelovou komunikaci, která se napojuje do ulice Raisova. Rovněž je třeba zmínit zhoršený dopravně technický stav (zejména šířkové poměry) této stávající neveřejné účelové komunikace, přičemž dle návrhu není tato pozemní komunikace součástí stavby. Uvedené připojení do ulice Raisova svým dopravně technickým stavem ani neumožňuje plnohodnotné připojení stavby. K připojení stavby bude sloužit hlavní vjezdová část z ulice Seifertova.

Vzhledem k tomu, že dopravní řešení spočívající v napojení do ulice Seifertova je dostatečně kapacitní, dále vzhledem k tomu, že navýšení dopravy od stavby je 288 voz/24 hod v obou směrech, a ne veškerá vozidla využijí ulici Raisova např. ve směru do centra, dále v neposlední řadě, že ulici Raisova je v celé délce veden chodník, nepředstavuje toto navýšení dopravy nepřiměřený zásah místních poměrů, který by vedl k jinému posouzení správního orgánu než vydání potvrzeného závazného stanoviska. Ulice Raisova je směrem k silnici II/300 ulice 28. října vedena dle územního plánu z větší části při výrobních plochách a plochách občanského komerčního vybavení, tedy při plochách, kde přiměřené navýšení dopravy není tak zásadní, jako v plochách individuálního bydlení.

Odvolatel namítá ve vyjádření odvolatele ze dne 28.04.2026:

„1. Nové závazné stanovisko sice obsahuje podrobnější odůvodnění než původní zrušený podklad, avšak podle názoru odvolatele stále nevypovídá přesvědčivě a konkrétně všechny podstatné námitky, které byly v odvolání uplatněny.“

K tomuto stavebník uvedl:

„1. Projektant navrženého celkového dopravního řešení od samotného počátku do současnosti opíral svůj odborně technický návrh (Dokumentace pro společné povolení) o dokonalou znalost dané lokality, a především vycházel z aktuálně platných norem a technických předpisů. ČSN 736101, ČSN 736110/Z1, Vyhláška č. 398/2009 a č. 146/24 Sb. ve znění ČSN 734001, ČSN 736056, ČSN EN 13108-1 (736140) a ČSN 736102, dále také Technický předpis TP 65 a TP 170 z 02/2024 schváleno Ministerstvem dopravy ČR a Zákon č. 361/2000 Sb. a Vyhláška 294/2015 a následující včetně TP 133 a Vyhláška Ministerstva dopravy ČR 30/2001 Sb. a následující Technický předpis TP 189/2012 (Stanovení intenzity dopravy na pozemních komunikacích), ČSN 759010 (Vsakovací zařízení srážkových vod).“

Zdejší správní orgán má za to, že odvolatel neuvedl žádný reálný negativní zásah do vlastnického práva. Odvolací námitka ze dne 10.06.2025 směřujících do potvrzeného závazného stanoviska byla posouzena výše. Po doplnění dokumentace ke společnému povolení bylo relevantně odpovězeno na otázky dané předmětným územím, resp. v daném případě dokumentace odpověděla na otázku řešení, zda stavba nebude mít negativní vliv na provoz na stávajících místních a účelových komunikacích nad rámec přiměřeného zásahu běžných poměrů, zda navržené řešení je funkční a zda není ohrožena bezpečnost provozu.

Odvolatel namítá ve vyjádření odvolatele ze dne 28.04.2026:

„2. Za zásadní považuje odvolatel zejména otázku dopravního napojení z ulice Raisova. Nové závazné stanovisko uvádí, že napojení z této ulice má mít pouze záložní charakter, avšak není zřejmé:

- zda je tento režim závazně promítnut do projektové dokumentace,
- zda je promítnut do podmínek napadeného rozhodnutí,
- kdo a jak má kontrolovat jeho dodržování,
- a jak bude zabráněno tomu, aby se z deklarovaného záložního napojení nestalo v praxi běžné dopravní napojení areálu.“

„3. Bez jasného právního a technického zajištění tohoto režimu nelze pouhé tvrzení obsažené v odůvodnění závazného stanoviska považovat za dostatečné vypořádání dopravních námitek odvolatele.“

K tomuto stavebník uvedl:

„2. Areál družstevních bytových domů včetně parkování všech vozidel je stoprocentně dopravně obslužen vjezdem z ulice Seifertova. Z ulice Raisova existuje stávající vjezd na účelovou komunikaci opatřený uzamykatelnou bránou, který není předmětem navrhované výstavby bytových domů, ale pouze obsluhuje areál firmy EPOS CZ s.r.o. a je také v majetku této firmy. Podle návrhu projektanta může být vjezd z ulice Raisova využíván pouze jako záložní v mimořádných případech, například v případě dopravní nehody ve vjezdu do ulice Seifertova. Toto dopravní řešení vychází z těchto předpisů: ČSN 736102 a ČSN 736110/Z1 a dle TP 189, které vyžadují i řešení mimořádných situací.“

Nejprve je třeba zmínit, že závazné stanovisko silničního správního orgánu komplexně neřeší přístupnost pozemku a povolované stavby, k tomuto uvádíme: Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu č.j. 2 As 43/2016-72 ze dne 29.08.2017 v bodě [50] uvedl:

„Přístupnost pozemku a povolované stavby z pozemní komunikace je požadavkem stavebních předpisů.“ Předmětem posouzení silničních správních úřadů je pouze řešení místních a účelových pozemních komunikací, resp. posouzení řešení spojeného s otázkami BESIP a kapacitou pozemní komunikace.

Zdejší správní orgán má za to, že i v tomto bodě odvolatel neuvedl žádný reálný negativní zásah do vlastnického práva. Napojení areálu odvolatele je cca 75 m od předmětného připojení do ulice Raisova. V ČSN 73 6110 - Projektování místních komunikací je nejmenší vzdálenost křižovatek pro obslužné místní komunikace „C“ stanovena v hodnotě 50 m, přičemž ulice Raisova odpovídá funkční skupině „C“ (charakteristika použití: obslužné komunikace ve stávající i nové zástavbě. Mohou jimi být průtahy silnic III. třídy a v odůvodněných případech i II. třídy). Vzájemné připojení v ulici Raisova tedy odpovídá ČSN 73 6110.

Zdejšímu správnímu orgánu není zřejmé z čeho vycházel stavebník v uvedeném textu, citují: „Toto dopravní řešení vychází z těchto předpisů: ČSN 736102 a ČSN 736110/Z1 a dle TP 189, které vyžadují i řešení mimořádných situací.“, nicméně na základě výše uvedeného, navýšení dopravy nepředstavuje nepřiměřený zásah místních poměrů, který by vedl k jinému posouzení správního orgánu než vydání potvrzeného závazného stanoviska.

Záložní režim připojení stavby z ulice Raisova je závazně promítnut do potvrzeného závazného stanoviska, které vycházelo z dokumentace pro společné povolení. Jak je uvedeno v potvrzeném závazném stanovisku: „Silniční správní úřad při vydání závazného stanoviska vycházel zejména z projektové dokumentace (číslo zakázky 2360/23, datum 05.2024), pro vydání společného povolení pro stavbu s názvem: „Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem“ (dále též jen „záměr“), zpracované Ing. arch. Milanem Košařem – autorizovaným architektem - ČKA 00266 a Ing. Hynkem Stiehlem - autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb. Jednotlivé dílčí části této projektové dokumentace zpracovali a autorizovali: Ing. arch. Milan Košař - ČKA 00266, Ing. Hynek Stiehl - ČKAIT 0600810, Ing. Paris Chalivopulos - ČKAIT 1003966, Ing. Miroslav

Sopůšek – ČKAIT 1104596, Martin Fejk - ČKAIT 0601745, Ing. Jiří Rýdl - ČKAIT 0602934, Zdeněk Mikeš – ČKAIT 0600305, Ing. Stanislav Janák - ČKAIT 0600186, Komunikace a zpevněné plochy zpracovala společnost Dik Janák s.r.o., nábřeží Václava Havla 207, Střední Předměstí, 541 01 Trutnov, ověřil Ing. Stanislav Janák, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, ČKAIT 0600186, a z Doplnění se širším zdůvodněním navrhovaného dopravního řešení doplněného dne 16.04.2026 a jeho příloh,..“, dále: „Z doplněného širšího zdůvodnění navrhovaného dopravního řešení vyplývá, že hlavní dopravní napojení je vedeno z ulice Seifertova, napojení z ulice Raisova má pouze záložní charakter, stávající infrastruktura zůstává zachována. Dopravní zatížení komunikace v ul. Raisova tak zůstává předmětným záměrem téměř nedotčeno. Silniční správní úřad hodnotí toto řešení jako logické a dopravně vhodné, minimalizující zatížení širšího území a odpovídající charakteru místní komunikace.“ Na uvedeném nic nemění uváděný rozpor v rámci druhé připomínky zdejšího správního orgánu k posouzení správního orgánu, resp. k posouzení a doplnění dopravního řešení, týkající se vjezdové brány na neveřejné účelové komunikaci z ulice Raisova, které bylo převzato do odůvodnění potvrzeného závazného stanoviska. Vzhledem k tomu, že přístupnost pozemku a povolované stavby z pozemní komunikace je požadavkem stavebních předpisů, dále vzhledem k tomu, že společné povolení je vydáváno formou rozhodnutí, je způsob dopravního napojení z ulice Raisova dán společným povolením, jímž byl schválen stavební záměr.

Jak je výše uvedeno, na základě dopravně technického stavu této neveřejné účelové komunikace, která se napojuje do ulice Raisova, a i jiných možností pro trasy vozidel, nelze předpokládat, že by veškerá vozidla pro příjezd/výjezd k bytovým jednotám využívaly tuto pozemní komunikaci. Vzhledem k tomu, že dopravní řešení spočívající v napojení do ulice Seifertova je dostatečně kapacitní, dále vzhledem k tomu, že navýšení dopravy od stavby je 288 voz/24 hod v obou směrech, a ne veškerá vozidla využijí ulici Raisova např. ve směru do centra, dále v neposlední řadě, že ulici Raisova je v celé délce veden chodník, nepředstavuje toto navýšení dopravy nepřiměřený zásah místních poměrů, který by vedl k jinému posouzení správního orgánu než vydání potvrzeného závazného stanoviska.

Odvolatel namítá ve vyjádření odvolatele ze dne 28.04.2026:

„4. Odvolatel dále poukazuje na rozpor v podkladech ohledně počtu parkovacích stání. Dřívější podklady, včetně přezkumného rozhodnutí o zrušení původního závazného stanoviska, pracují s počtem 75 parkovacích stání, zatímco nové závazné stanovisko uvádí 72 parkovacích stání.

5. Tento rozdíl není ve spise srozumitelně vysvětlen. Není tedy zřejmé, zda došlo ke změně projektové dokumentace, zda bylo provedeno nové kapacitní posouzení na základě změněných vstupních údajů a zda všechny dotčené orgány posuzovaly stejný skutkový a projektový stav.

6. Za situace, kdy nejsou bezrozporně postaveny najisto ani základní vstupní údaje pro dopravní posouzení, nelze mít skutkový stav za dostatečně zjištěný.

K tomuto stavebník uvedl:

„3. Námitka odvolatele k otázce počtu parkovacích míst není opodstatněná. V projektové dokumentaci byl od samého počátku uvažován dle ČSN 736056 a ČSN 736110/Z1 minimální počet parkovacích stání v počtu 45. Na základě požadavku ze strany stavebníka byl počet míst zvýšen o 27, to znamená celkem 72 parkovacích stání. Dále stavebník požadoval navrhnout ještě další 3 rezervní odstavná stání. Tento požadavek stavebníka navýšení počtu parkovacích míst vychází z jeho dlouholeté zkušenosti, kdy se ukazuje, že je nutné pro každý byt navrhnout dvě parkovací místa tak, aby obyvatelé bytových domů a jejich návštěvníci nebyli nuceni parkovat mimo areál na místech, která nejsou určena k parkování a byli tak z pohledu dopravy v klidu nezávislí na stávající dopravní infrastruktuře, včetně dopravy v klidu.“

Stavební úřad nikoli správní orgán posuzuje počty parkovacích a odstavných stání dle ČSN 73 6110 - Projektování místních komunikací v souladu s ust. § 20 odst. 5 písm. a)

vyhlášky č. 501/2006 Sb., dále umístění a zajištění parkovacích a odstavných stání dle ust. § 21 odst. 1) vyhlášky č. 501/2006 Sb., neboť se jedná o požadavky stavebních předpisů. Příslušným ke kontrole ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb. při vymezení pozemku a umístění stavby je tak obecný stavební úřad nikoli správní orgán, který přezkoumává žádost o závazné stanovisko z pohledu zákona o PK a jeho prováděcí vyhlášky zákona o PK.

Odvolatel namítá ve vyjádření odvolatele ze dne 28.04.2026:

„7. Odvocatel současně namítá, že nové závazné stanovisko zůstává ve významné části založeno na obecných tvrzeních o dostatečné kapacitě komunikace, aniž by bylo transparentně doloženo, z jakých konkrétních dat, dopravních modelů, špičkových intenzit a místních poměrů správní orgán vycházel. Takový podklad proto odvocatel nepovažuje za přesvědčivý a plně přezkoumatelný.“

K tomuto stavebník uvedl:

„4. Dostatečná kapacita komunikací Seifertova a Raisova byla ze strany projektanta prověřena dle ČSN 736110 a TP 189. Výsledkem tohoto prověření je konstatování, že dopravní kapacity výše uvedených dopravních komunikací jsou dostatečné a jsou pro daný stavební záměr vyhovující. K tomuto navrženému dopravnímu řešení se vyjádřil Dopravní inspektorát Územního odboru Trutnov Policie České republiky, krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje (č.j. KRPH-74482-3/Čj-2024-051006-VJ, ze dne 22. 10. 2024), kde je uvedeno, že z pohledu vlivu na bezpečnost a plynulost provozu na navazujících pozemních komunikacích je předložený záměr výstavby 36 bytových jednotek zcela bezkonfliktní.

5. Z námitek vznesených odvolatelem je patrné, že se odvocatel buď vůbec nebo nedůkladně seznámil s projektovou dokumentací určenou pro společné řízení, neboť většina skutečností, ohledně nichž odvocatel namítá absenci řádného a konkrétního projektového řešení, je v projektové dokumentaci obsažena.“

Správní orgán v odůvodnění potvrzeného závazného stanoviska uvedené posoudil, cituji: „Z doplněného kapacitního posouzení místní komunikace v ul. Seifertova, kde vstupním podkladem je výchozí stav počtu obyvatel v předmětné oblasti města, jejíž obslužnost je zajišťována MK v ulici Seifertova, včetně možného průjezdu vozidel TKO, údržby komunikací a IZS, vyplývá, že celkové kapacitní zatížení komunikace po realizaci stavby činí cca 850 vozidel/24 hod. Teoretická kapacita obousměrné dvoupruhové komunikace funkční třídy „C“ je cca 3500–5000 vozidel/24 hod (v obou směrech). Posouzení a doplnění dopravního řešení vypracovala projekční kancelář DiK Janák, s.r.o., IČO 62063600, nábřeží Václava Havla 207, 541 01 Trutnov, Ing. Stanislav Janák, ČKAIT: 0600186 v oboru dopravní stavby.

Správní orgán převzal, resp. se ztotožnil, s údaji z dokumentace ke společnému povolení. V postupu správního orgánu neshledal zdejší správní orgán žádné pochybení, neboť je patrné z čeho správní orgán opírá obsah závazného stanoviska. Zdejší správní orgán neshledal důvody pro zajištění dalších podkladů k vydání závazného stanoviska, neboť předložené dopravně inženýrské posouzení (posouzení a doplnění dopravního řešení) potvrzuje dostatečné kapacitní napojení stavby.

V posouzení a doplnění dopravního řešení jsou uvedeny hodnoty z nichž bylo vycházeno, cituji: „Jako vstupní podklad pro kapacitní výpočet MK Seifertova je výchozí stav počtu obyvatel v předmětné oblasti města, jejíž obslužnost je zajišťována MK v ulici Seifertova, včetně možného průjezdu vozidel TKO, údržby komunikací a IZS.

Ve stávající oblasti, obsluhované MK ulicí Seifertovou žije, dle stanoviska odboru dopravního a správního, oddělení správních evidencí, žije asi 222 obyvatel (po zaokrouhlení cca 240 obyvatel (ul. Seifertova, Nezvalova, Zlatníková), tj. cca: 240 /4 obyvatelé v bytě = cca 60 bytů. Pro každý byt se předpokládají cca 2 motorová vozidla, tj. cca 60 bytů * 2 vozidla = cca 120 osobních mot. vozidel. Dalším předpokladem je možný průjezd vozidel TKO, údržby komunikací, případně IZS (odborným odhadem cca max. 20 vozidel).

Novostavba 36 b.j. (Rezidence Seifertova) počítá s celkovým počtem $36 * 2 = 72$ vozidel podskupiny „O1 a „O2“.

Intenzity dopravy

1. Předpokládaná intenzita dopravy na MK :

- Stávající kapacitní zatížení – vozidel obyvatel (při průměru 4 pohybů 1 vozidla):
 $120 \text{ voz.} * 4 = 480 \text{ voz./24 hod}$ (v obou směrech)

- Stávající kapacitní zatížení vozidel TS a IZS (při průměru 4 pohybů 1 vozidla):
 $20 \text{ voz.} * 4 = 80 \text{ voz./24 hod}$ (v obou směrech)

Celkem stávající kapacitní zatížení MK 560 vozidel/24 hod

2. Novostavba 36 b.j. (Rezidence Seifertova):

Navrhovaná intenzita dopravy od novostavby 36 b.j.:

- Navrhované kapacitní zatížení (při průměru 4 pohybů vozidla):

$72 \text{ voz.} * 4 = 288 \text{ voz./24 hod}$ (v obou směrech) - podskupiny „O1 a „O2“.

Celkové kapacitní zatížení MK, včetně novostavby 36 b.j.: $560 \text{ vozidel/24 hod} + 288 \text{ voz./24 hod} = 848 \text{ voz./24 hod} = \text{cca } 850 \text{ voz./24 hod}$

Teoretická kapacita obousměrné dvoupruhové komunikace (funkční třídy komunikace „C“) se pohybuje max. kolem hodnoty 3500–5000 vozidel za 24 hodin (v obou směrech).“

V ustanovení § 159 odst. 2) stavebního zákona je uvedeno: „Projektant odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí. Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru a působit v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány.“

V. závěr

Závěrem zdejší správní orgán uvádí, že MÚ Dvůr Králové nad Labem, jako příslušný dotčený orgán chránící veřejné zájmy podle zákona o PK, v souladu s ustanovením § 40 odst. 4) písm. d) zákona o PK chrání vymezené veřejné zájmy a posuzuje možné důsledky řešení, které má být v územním řízení přijato, z hlediska zájmů sledovaných zákonem o PK a jeho prováděcí vyhláškou zákona o PK.

Správní orgán posuzuje, zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, tzn. obecné technické požadavky na komunikaci, které stanoví prováděcí vyhláška zákona o PK. Dle těchto požadavků se při přípravě staveb, výstavbě komunikací a jejich stavebních úpravách postupuje podle zvláštních předpisů (stavební zákon, vyhláška č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, ve znění pozdějších předpisů) a souvisejících českých technických norem (normy jsou uvedeny v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky zákona o PK). Splnění těchto obecných požadavků na výstavbu se považuje za splnění požadavků daných zákonem.

V potvrzeném závazném stanovisku správního orgánu ze dne 16.04.2026 č.j. MUDKODS/ 30449-2026/jze 7420-2026 správní orgán uvedl řešení otázky, která byla předmětem potvrzeného závazného stanoviska, tzn., že uvedl název stavby, místo stavby, základní údaje o stavbě. Dále uvedl, že souhlasí se záměrem bez podmínek. V odůvodnění závazného stanoviska byly uvedeny ustanovení právních předpisů, podle kterých bylo postupováno, dále z čeho správní orgán vycházel.

Správní orgán převzal, resp. se ztotožnil, s údaji z dokumentace ke společnému povolení. V postupu správního orgánu neshledal zdejší správní orgán žádné pochybení, neboť obecně

ztotožnění se projektovou dokumentací, jakož i např. s předloženými důkazy, návrhy účastníků, podklady od jiných správních orgánů, je možné, aniž by muselo nutně dojít k vlastním úvahám, pokud je patrné z čeho správní orgán opírá obsah závazné části rozhodnutí nebo závazného stanoviska. Není třeba vymýšlet jiné zdůvodnění záměru, pokud se správní orgán ztotožní s projektovou dokumentací ke společnému povolení stavby, pokud projektová dokumentace obsahuje posouzení osobou oprávněnou zpracovat dokumentaci a pokud správní orgán převezme konkrétní úvahy. K tomuto je třeba poznamenat, že osoba oprávněná zpracovat dokumentaci odpovídá ve smyslu ustanovení § 159 stavebního zákona za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované dokumentace, zejména respektování požadavků z hlediska ochrany veřejných zájmů a za jejich koordinaci. Je povinna dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu.

Projektová dokumentace relevantně odpověděla na otázky dané předmětným územím, resp. v daném případě odpověděla na otázku řešení, zda stavba nebude mít negativní vliv na provoz na stávajících místních a účelových komunikacích nad rámec přiměřeného zásahu běžných poměrů, zda navržené řešení je funkční a zda není ohrožena bezpečnost provozu. Vzhledem k výše uvedenému, zdejší správní orgán neshledal pochybení ve věcném posouzení záměru správním orgánem.

Zdejší správní orgán neshledal důvody pro zajištění dalších podkladů k vydání potvrzeného závazného stanoviska, neboť stavební objekt komunikace a zpevněné plochy, dále posouzení a doplnění dopravního řešení zpracovala společnost Dik Janák s.r.o., nábreží Václava Havla 207, Střední Předměstí, 541 01 Trutnov, ověřil Ing. Stanislav Janák, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, ČKAIT 0600186, odpovídá běžným zvyklostem, přičemž zdejší správní orgán nezaznamenal rozpor v posuzovaných částech s normovými ustanoveními, včetně technických předpisů.

Na základě tohoto má zdejší správní orgán za to, že posouzení záměru správním orgánem není v rozporu podmínkami dle ust. § 149 odst. 2) správního řádu.

Zdejším správním orgánem bylo napadnuté závazné stanovisko přezkoumáno s tím, že nebyla shledána nezákonnost ani nesprávnost a současně nebyly shledány důvodné pochybnosti, na základě, kterých by napadnuté závazné stanovisko mohlo být změněno. Na základě výše uvedeného bylo vydáno předmětné závazné stanovisko, kterým bylo potvrzeno napadnuté závazné stanovisko. «

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství závěrem sdělil, že výše uvedené odvolací námítka v otázce posouzení souladu předmětného záměru s požadavky zákona o PK a souvisejících předpisů za vypořádané. Na základě výše uvedeného zdejší správní orgán neshledal pochybení ve věcném posouzení záměru správním orgánem a současně neshledal nezákonnost v postupu správního orgánu a závazné stanovisko Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, ze dne 16.04.2026 č.j.: MUDK-ODS/30449-2026/jze 7420-2026 **potvrdil**.

Poté, co odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené společné povolení a řízení, které jeho vydání předcházelo, z hlediska jeho souladu s právními předpisy, přistoupil odvolací orgán k přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu odvolacích námitek uplatněných odvolatelkou.

Pokud se týká obsahu odvolání, odvolací orgán zjistil, že se odvolatelka odvolává proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 28.05.2025, č.j.: MUDK-VÚP/48180-2025/pek10904-2024.

V obsahu odvolání ze dne 10.06.2025 společnost JUTA a.s. především poukázala na podání námítka podjatosti ze dne 10.06.2025 směřující proti Ing. Kateřině Peterové a dalším úředním

osobám. Dále pak odvolatelka uvedla, že stavební úřad nedostatečně zjistil skutečný stav věci a zatížil společné řízení procesní vadou po jeho zahájení.

Dále společnost JUTA a.s. shrnula dosavadní průběh řízení. Předně odvolatelka shrnula, že z pozice vlastníka pozemků parc. č. st. 883/1 a parc. č. 5035 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem a dalších přilehlých pozemků, na kterých se nachází výrobní areál JUTA a.s., je ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona v souvislosti s § 27 odst. 2 správního řádu účastníkem tohoto řízení.

Odvolací orgán k věci pouze konstatuje, že po celou dobu řízení bylo se společností JUTA a.s. jako s účastníkem nakládáno a veškerá práva plynoucí z účastenství jí byla poskytnuta.

Odvolatelka v řízení uplatnila dne 22.11.2024 námitky, které stavební úřad ve svém rozhodnutí vypořádal a shledal je nedůvodnými. Námitkám odvolatelky tedy stavební úřad nevyhověl. Odvolatelka ve svém odvolání dále konkrétně popisuje odůvodnění vypořádání námitek stavebním úřadem.

K věci odvolací orgán uvádí, že se stavební úřad na stranách 23-26 svého rozhodnutí uplatněnými námitkami důsledně zabýval, pokud se týkalo námitek směřujících do zájmů chráněných dotčenými orgány, pak tyto v součinnosti požádal o jejich odborný názor a ten pak zahrnul do svého správního uvážení při vypořádání námitek. Odvolací orgán má vypořádání námitek stavebním úřadem za dostatečné a jeho závěry akceptuje.

Odvolatelka k upuštění od ústního jednání a místního šetření v odvolání předně upozornila na skutečnost, že v žádném z řízení týkajících se záměru nebylo nařízeno ústní jednání, což je s ohledem na veliký počet účastníků dotčených záměrem při nejmenším diskutabilní. Ze strany stavebního úřadu byl tento krok opakovaně odůvodněn tím, že mu jsou dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Nenařizování ústních jednání považuje účastník řízení za závažné procesní pochybení stavebního úřadu z důvodu nerespektování základních zásad ve smyslu § 2 a násl. správního řádu, kdy s tímto souvisí i nemožnost stavebního úřadu objektivně posoudit záměr a z něj pramenící nemožnost kvalifikovaně rozhodnout. Stavební úřad nadto splnění zákonných podmínek pro nenařizování ústního jednání sice obecně tvrdí, ale reálně jejich splnění neprokázal. Znalost stavebního úřadu o poměrech v předmětném území má potvrdit konstatování, že nová třípatrová zástavba výškově odpovídá stávajícím bytovým domům na druhé straně obslužné komunikace o dvou nadzemních podlažích s šikmými střechami. Stavební úřad že k věci uvedl, že návrh splňuje prostorové podmínky územního plánu a navrhovaná forma bydlení (bytové jednotky v bytovém domě) že odpovídá formám bydlení v dotčené lokalitě. V lokalitě že se nacházejí z jedné strany bytové domy v plochách bydlení v bytových domech, jihozápadně že jsou řadové rodinné domy. Novostavba pak vzniká na okraji této zástavby.

K věci musí odvolací orgán uvést, že podle věty druhé ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad může upustit od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Dále pak stanoví, že upustí-li stavební úřad od ústního jednání, stanoví lhůtu, do kdy mohou účastníci řízení uplatnit námitky a dotčené orgány závazná stanoviska; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů. Stavební úřad tak postupoval v mezích zákona a pokud při svém správním uvážení dospěl k závěru, že mu jsou poměry v území dostatečně známy z úřední činnosti, odvolací orgán takové uvážení akceptuje. Je běžnou praxí, že stavební úřady správní území ve své působnosti z úřední činnosti dostatečně znají a odvolací orgán o tomto nemá pochybnost. Odvolatelka pak neuvedla, jak jsou její práva neuskutečněním ústního jednání přímo dotčena.

Odvolatelka k věci uvedla, že stavební úřad pominul fakt, že navrhovaná výstavba je umístěna jihozápadně od rozsáhlého výrobního průmyslového areálu - cca 20 m od obvodového zdiva výrobní haly a jihovýchodně od areálu pivovaru, městských lesů a stavebnin. Dále uvedla

názor, že minimálně umístění bytového domu C je sporné a mělo by být nahrazeno výsadbou ochranné zeleně, jak je již konstatováno ve stanovisku Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru životního prostředí (ochrana přírody a krajiny).

K uvedené odvolací námitce odvolací orgán pouze uvádí, že nesdílí názor odvolatelky, že stavební úřad výše uvedené pominul, nicméně ten pouze respektoval obsah podané žádosti, což za situace, kdy byla podložena souhlasnými závaznými stanovisky a stavební úřad neshledal rozpor s obecnými technickými požadavky na výstavbu, je jeho povinností. Pokud se týká podmínek plynoucích ze stanoviska Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru životního prostředí, ochrana přírody a krajiny, jak zmínila odvolatelka, takové podmínky, že by měl být záměr v části bytového domu C nahrazen výsadbou ochranné zeleně, v něm odvolací orgán neshledal. Pro úplnost pak odvolací orgán doplňuje, že vzdálenost mezi stavbou bytového domu C a hranicí pozemku parc. č. st. 833/1 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem, je dle koordinační situace v nejkratším místě 25 m.

V dalším bodě odvolání odvolatelka uplatnila námitky týkající se dopravního napojení na ulici Raisova. Odvolatelka připomněla, že při posuzování jejího záměru úpravy stávajícího vjezdu do areálu JUTA a.s. z ulice Raisova v roce 2021 bylo konstatováno, že tato ulice je přetížená a narůstající počet automobilů v této ulici je nadále neúnosný a z hlediska veřejného zájmu byla nedostatečná kapacita komunikace umístěné v této ulici v minulosti podceněna. Nyní zde přibude 75 parkovacích míst jejichž napojení je možné pouze do ulice Raisova. Odvolatelka dále zmínila, že frekvence projíždějících vozidel se tak musí zvýšit zejména v ranních hodinách, zmínila že jsou v té době na cestě do školy děti, které jsou nuceny přecházet ulici Raisova i 28. října a konstatoval pouze, že *každá nová stavba vnáší do území jisté vlivy a zatížení, nicméně pokud se jedná o vlivy, které nepřekračují míru přípustnou, což v daném případě bylo prokázáno závaznými stanovisky, stanovisky a vyjádřeními všech příslušných dotčených orgánů, a navrhovaný stavební záměr v území je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací, která využití daného území závazně předurčuje, což v daném případě bylo prokázáno závazným stanoviskem orgánu územního plánování, jsou vlastníci sousedních pozemků a staveb povinni takové vlivy strpět. V opačném případě by se totiž téměř každý stavební záměr stal nerealizovatelným.* Odvolatelka uzavřela, že toto nevyvolává dojem řádného a přesvědčivého odůvodnění.

K námitce týkající se nárůstu dopravního zatížení odvolací orgán odkazuje na výše citované závazné stanovisko Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 19.06.2026 č.j.: KUKHK-DS-2026-12736-2 (VA).

Odvolatelka se v dalším bodě odvolání vyjádřila k vyřešení odvodu dešťových vod, kdy uvedla, že chápe, že odvod dešťových vod je vyřešen jejich svodem do společného systému kanalizace, na které navazují vsakovací objekty, a že pouze bezpečnostní přepad je veden do Lipnického potoka. Uvedla, že se však nemůže ztotožnit se závěrem vodoprávního úřadu, že záměr je v souladu s ochranou vodních poměrů a nebude mít vliv na zatížení Lipnického potoka dešťovou vodou. Dále Odvolatelka uvedla, že na tento potok je ještě před plánovaným zaústěním přepadu napojen stávající rybník a že právě nedostatečná kapacita Lipnického potoka způsobila, že vody z tohoto rybníku přetekly a zaplavily výrobní haly závodu JUTA 17, který se nachází pod ulicí Raisova. A ačkoliv se JUTA a. s. obrátila na město Dvůr Králové nad Labem, aby přijalo preventivní opatření, že se ji dostalo pouze doporučení, aby příště z pytlu s pískem vytvořili umělé koryto přes závod tak, aby dešťové vody byly nasměrovány mimo výrobní haly. Z uvedených důvodů odvolatelka pochybuje, že se vodoprávní úřad problémem dešťových vod ze tří bytových domů zodpovědně zabýval.

K této námitce pak odvolací orgán odkazuje na závazné stanovisko Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství ze dne 10.11.2025 č.j.: KUKHK-ZP-2025-31641-1.

V dalším bodě odvolání odvolatelka uplatnila námitky týkající se zatížení hlukem. Konstatuje, že dlouhodobě řeší stížnosti obyvatel z bezprostřední blízkosti továrny. Zdůraznila, že má obavy z umístění objektu pro bydlení v těsné blízkosti výrobní haly. Uvedla, že umístění bytových domů A a B je akceptovatelné, ale umístění bytového domu C již nikoliv. Vyjádření Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, že všechny jednotky nových bytových domů A, B a C budou větrány nuceným způsobem pomocí rekuperačních vzduchotechnických jednotek a budou osazeny okny s izolačním trojsklem, vzduchová neprůzvučnost obvodového pláště včetně oken bude vyšší než 30 dB, čímž bude zajištěno, že nedojde k překročení hygienických limitů hluku v chráněných vnitřních prostorech stavby nových bytových domů, považuje odvolatelka za téměř uklidňující, nicméně ze svých reálných zkušeností vyjádřila s věcí velké obavy. Odvolatelka je přesvědčena, že umístění bytového domu C je vadné a není v souladu s cíli a úkoly územního plánování.

S ohledem na výše uvedené námitky týkající se zatížení hlukem bylo Ministerstvem zdravotnictví přezkoumáno závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje, proto odvolací orgán k námitkám týkajícím se zatížení hlukem odkazuje na výše citované rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 15.12.2025 č.j.: MZDR 22965/2025-4/OVZ. Pakliže má odvolatelka za to, že umístění bytového domu C není v souladu s cíli a úkoly územního plánování, navíc jak již uvedla, měl by být dům C nahrazen izolační zelení, pak měly být takové námitky řádně uplatněny již při pořizování územního plánu. S ohledem na skutečnost, že závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje zabývající se právě posouzením záměru v souvislosti se zatížením hlukem bylo Ministerstvem zdravotnictví potvrzeno, má odvolací orgán tuto námitku za nedůvodnou.

Odvolatelka dále s ohledem na § 1013 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, upozornila, že stavby tvořící výrobní areál byly úředně schváleny a ke stávající hlukové situaci v místě zamýšleného záměru naměřené hladiny akustického tlaku z dopravy a od stacionárních zdrojů hluku nepřekračovaly hygienické limity hluku. Proto má za to, že se stavební úřad důsledně nevypořádal se stávajícími imisemi z provozu závodu tak, aby nedocházelo ke sporům mezi budoucími vlastníky bytů a výrobním závodem. Odvolatelka považuje umístění bytového domu C za nezákonné.

Podle ustanovení § 1013 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*občanský zákoník*“ nebo též „*o. z.*“) jsou-li imise důsledkem provozu závodu nebo podobného zařízení, který byl úředně schválen, má soused právo jen na náhradu újmy v penězích, i když byla újma způsobena okolnostmi, k nimž se při úředním projednávání nepřihlédlo. To neplatí, pokud se při provádění provozu překračuje rozsah, v jakém byl úředně schválen.

K tomu z judikatury Nejvyššího soudu České republiky např. rozsudek ze dne 20.09.2017 22 Cdo 3290/2017-366:

„Ohledně tzv. privilegovaných imisí Nejvyšší soud už dříve uvedl, že ze samotného textu § 1013 odst. 2 o. z. se jasně podává, že pokud není překročen rozsah úředního schválení (§ 1013 odst. 2 věty druhé o. z. a contrario), nelze se zásadně domáhat zdržení se provozu; lze pouze případně žádat nárok na náhradu újmy v penězích, která sousedovi vzniká. Jestliže tedy závod nebo podobné zařízení, jehož provoz byl úředně schválen, při produkci imisí nepřekračují rozsah úředního schválení, je již proto úspěšnost negatorní žaloby vyloučena. Skutečnost, že by imise překračovaly míru přiměřenou místním poměrům a podstatně omezovaly obvyklé užívání pozemku, tak nezakládá negatorní nárok, nýbrž pouze nárok na náhradu újmy [srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2017, sp. zn. 22 Cdo 561/2015 (dostupném na www.nsoud.cz)].

Z uvedeného pravidla (nemožnosti se domáhat ochrany prostřednictvím zdržovací žaloby) stanovila judikatura Nejvyššího soudu několik výjimek, za jejichž naplnění by bylo možné posoudit věc podle § 1013 odst. 1 o. z. Za prvé uvedené ustanovení dopadá na

tzv. privilegované imise, jimiž mohou být jen ty imise, které jsou důsledkem provozu závodu nebo podobného zařízení, který byl úředně schválen, přičemž ve schvalovacím procesu byl schvalující orgán povinen zabývat se účinky provozu na okolí (zpravidla životní prostředí); samotné imise nemusejí být schvalovány, musí být však schválena činnost, produkující imise. Jak již bylo uvedeno, nemožnost domáhat se ochrany negatorní žalobou se dále netýká imisí, které při provádění provozu překračují rozsah, v jakém byl provoz úředně schválen (§ 1013 odst. 2 věta druhá o. z.). Ustanovení § 1013 odst. 2 větu první o. z. také nelze aplikovat, pokud imise ohrožují základní právo dotčeného souseda, zejména právo na ochranu života a zdraví; i v tomto případě bude nezbytné posoudit střet proti sobě stojících práv a oprávněných zájmů pomocí testu proporcionality. V neposlední řadě pak uvedené ustanovení není v zásadě možné aplikovat za předpokladu, že žalobce, který se domáhá ochrany před imisemi, neměl sám nebo jeho právní předchůdce možnost v řízení o úřední schválení provozu, ze kterého imise pocházejí, postavení účastníka povolovacího řízení, resp. možnost uplatnit námitky proti provozu; pokud naopak takovou možnost měl, této výjimky se dovolávat nemůže bez ohledu na to, zda a s jakým výsledkem svá práva uplatnil. Pokud však v konkrétním případě vlastník sousední nemovitosti nemá možnost vyjádřit se k účinkům zamýšleného provozu v úředním řízení (např. může jít o provoz úředně schválený v době, kdy předpisy neumožňovaly účast sousedů), je třeba věc v zásadě posoudit podle § 1013 odst. 1 o. z. Nelze však zcela vyloučit, že i taková imise bude posouzena jako privilegovaná. V tom případě třeba střet dvou práv práva provozovat na základě úředního schválení závod či jiné podobné zařízení proti právu na ochranu proti imisím podrobit testu proporcionality, a o tom, zda jde o privilegovanou imisi, rozhodnout podle jeho výsledku.“

A dále v tomtéž rozsudku Nejvyššího soudu:

„Skutečnost, zda mohl dotčený soused při nabytí svého pozemku s takovými účinky počítat, je třeba zohlednit jen tehdy, pokud se jedná o imise významné pro charakter daného okolí, např. imise z již existujícího sportoviště. [proti uvedenému rozhodnutí byla podána ústavní stížnost, kterou Ústavní soud odmítl usnesením ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. II. ÚS 1791/2015 (dostupným na <http://nalus.usoud.cz>)].

V této souvislosti se z judikatury Nejvyššího soudu podává, že při **posuzování žaloby na ochranu proti rušení hlukem je třeba vzít v úvahu místní poměry, intenzitu hluku a to, zda jde o rušení jednorázové, opakované nebo úmyslné. Teprve v případě, že by se intenzita obtěžování hlukem v dané lokalitě zjevně vymykala stavu v jiných obdobných lokalitách, je třeba při posuzování žaloby přihlédnout i k obvyklým poměrům v takových lokalitách** [srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 11. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1578/2010 (dostupné na www.nsoud.cz)].“

Jak je z výše uvedeného zřejmé, jedná se při posouzení vstupu nového záměru do lokality již v současnosti zatížené hlukem ze stávajícího provozu výrobního závodu o složitou problematiku. Přitom pak při přihlédnutí ke všemu již výše uvedenému, tedy doložené hlukové studii, kladného závazného stanoviska Krajské hygienické stanice a jeho následného potvrzení Ministerstvem zdravotnictví, musí odvolací orgán uvést, že vyjádřenou obavu odvolatelky z budoucích sporů mezi budoucími vlastníky bytů a výrobním závodem jako logickou chápe, nicméně závěry odvolatelky nesdílí a tuto námitku s ohledem na vše výše uvedené musí odmítnout. Nutno též zmínit, že odvolatelka sama zdůrazňuje, že stavby tvořící výrobní areál byly úředně schváleny a ke stávající hlukové situaci v místě zamýšleného záměru naměřené hladiny akustického tlaku z dopravy a od stacionárních zdrojů hluku nepřekračovaly hygienické limity hluku.

V dalším bodě odvolání se odvolatelka vyjádřila k napojení na distribuční síť ČEZ. Po podání námítky bylo v rozhodnutí stavebního úřadu uvedeno, že Společností ČEZ je v současné době nově navržená distribuční trafostanice - TU Dvůr Králové Seifertova - TS, která výrazným způsobem zlepší stabilitu elektrické sítě v místě zamýšlené výstavby a omezí krátkodobé poklesy napětí i tzv. mikrovýpadky, které by mohly případně ohrožovat výrobu v areálu závodu JUTA a.s. 01 a 17. Tento záměr že je řešen samostatným stavebním řízením, kde investorem

je společnost ČEZ. Užívání předmětné stavby bytových domů že je podmíněno realizací a kolaudací stavby trafostanice včetně přípojek elektro, jak je uvedeno v podmínce č. 15 výroku č. I společného rozhodnutí. Odvolatelka pak považuje tuto podmínku za nedostatečnou a jako důvod uvedla, že pokud by trafostanice nebyla z jakýchkoliv důvodů zrealizována a přitom by již byly dostavěny bytové domy, jistě by se bytové družstvo dožadovalo zprovoznění domů jiným, náhradním řešením s poukazováním na investované finance. Dle názoru odvolatelky musí být před zahájením výstavby bytových domů tato trafostanice uvedena do provozu.

K věci nelze než uvést, že podmínky v rozhodnutí stavebního úřadu žadatele zavazují k jejich splnění, jinak by jejich zahrnutí do rozhodnutí postrádalo smysl. S ohledem na skutečnost, že z projektové dokumentace je zřejmé, že stavba „Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem“ bude napojen na distribuční síť ČEZ Distribuce, a.s. právě z předmětné trafostanice ČEZ. Jak již uvedl stavební úřad, stavba trafostanice a přípojek elektro byla povolena rozhodnutím - povolením stavby č.j.: MUDK-VÚP/30413-2025/pek4854-2025 ze dne 07.04.2025, které nabylo právní moci dne 25.04.2025. K věci bylo u stavebního úřadu ověřeno, že již byl oznámen termín zahájení stavby, a to v ulici Seifertova od křižovatky Raisova a Seifertova po Technické služby, kde má ve dnech 30.03.2026 - 30.06.2026 probíhat pokládka kabelového vedení VN, která je součástí stavby „TU Dvůr Králové nad Labem, Seifertova-TS, IV-12-2028053“ povolené výše zmíněným rozhodnutím.

Tímto přezkoumal odvolací orgán správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu všech odvolacích důvodů (odvolacích námitek). Odvolací orgán uvedené odvolací námítky jako nedůvodné zamítl.

Odvolatelka dne 10.06.2025 podala také námítku podjatosti, kterou doplnila dne 30.06.2025, tedy až po vydání rozhodnutí ve věci.

K věci uvedla, že dne 29.05.2025 obdržela jako účastník řízení rozhodnutí stavebního úřadu č.j. MUDK-VÚP/48180- 2025/pek10904-2024, a to společné povolení - schválení stavebního záměru s názvem: „Rezidence Seifertova, 36 družstevních bytových jednotek, Dvůr Králové nad Labem“ a povolení připojení sousední nemovitosti, pozemků p. p. č. 2248/1 a 2250/4, na místní komunikaci v ulici Seifertova na pozemku p. p. č. 3773/ v k. ú. Dvůr Králové nad Labem.

Společnost JUTA a.s. jako účastník řízení podala námítku podjatosti úředních osob Ing. Martina Rudolfa - vedoucího odboru výstavby a územního plánování, Ing. Andrey Müllerové - vedoucí oddělení stavebního úřadu, zástupkyně vedoucího stavebního odboru a Ing. Kateřiny Peterové - odborného referenta město jako osoby, která vydala výše uvedené rozhodnutí.

Námítku podjatosti pak odvolatelka odůvodnila tak, že uvedla, že pozemek, na kterém je plánována výstavba 36 družstevních bytů, byl původně ve vlastnictví Města Dvůr Králové nad Labem. Přitom že je všeobecně známo, že Město se rozhodlo směnit tento pozemek s pozemky pana Nasika Kiriakovského, který veřejně prezentoval investiční záměr výstavby bytových domů Rezidence Seifertova. K danému tématu že publikoval článek dne 14.11.2022 na www.idnes.cz, který je přílohou tohoto podání. Z informací z obchodního rejstříku že přitom vyplývá, že tento investiční záměr vložil do nově založené společnosti Nová Seifertova s.r.o., jejíž obchodní podíl prodal Okresnímu stavebnímu bytovému družstvu se sídlem Kamenická 1213, Liberec VI-Rochlice, 460 06 Liberec, které následně společnost Nová Seifertova s.r.o. zlikvidovalo. Odvolatelka uvedla, že pan Kiriakovský je zastupitel Města Dvůr Králové, je radním a dnešního dne že společnost JUTA, a.s. zjistila, že je také předsedou Komise pro územní plánování a rozvoj města.

S ohledem na výše uvedené pak odvolatelka uvedla, že je tedy zcela zřejmé, že má osobní zájem na výsledku tohoto řízení, dosažení realizace tohoto investičního záměru a možnosti jak do celého procesu vstupovat a ovlivňovat ho.

Z výše uvedených důvodů JUTA a.s. jako účastník řízení navrhuje, aby předmětné rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla předána jinému stavebnímu úřadu.

V doplnění námítky podjatosti ze dne 30.06.2025 pak odvolatelka uvedla, že na základě výzvy k doplnění námítky podjatosti doručené dne 25.06.2025 (výzva k doplnění námítky podjatosti není ve spise stavebního úřadu založena – pozn. odvolacího orgánu) ve stanovené lhůtě doplňuje námitku podjatosti takto:

1) JUTA a.s. jako účastník řízení podává námitku podjatosti těchto úředních osob:

Ing. Martina Rudolfa - vedoucího odboru výstavby a územního plánování,

Ing. Andrey Müllerové - vedoucí oddělení stavebního úřadu, zástupkyně vedoucího stavebního odboru

Ing. Kateřiny Peterové - odborného referenta město jako osoby, která vydala výše uvedené rozhodnutí, a těchto dalších odborných referentů:

Ing. Jana Kábrta, Ing. Andrey Štěpánkové, Hedviky Trohořové, Ing. Jany Holubcové, Ing. Zbyňka Kaisra, Ivy Markové, Kateřiny Mráčkové, Romana Waldhausera, Bc. Pavla Jareše, Ing. Evy Jiříčkové, Zdeňka Semeráka, Pavlíny Antošové, Bc. Aleny Fofové, Miloše Jirana.

Odvolatelka má za to, že s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.11.2012, č.j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS existuje v případě úředníků samosprávného celku velmi významné systémové riziko jejich podjatosti, přičemž ke zjištění pochybností o jejich nepodjatosti postačuje již jen povaha dané věci, v pochybnostech je pak třeba dát přednost vyloučení všech úředních osob příslušného správního orgánu z úkonů v řízení.

2) Ve svém podání ze dne 10.06.2025 obsahujícím námitku podjatosti odvolatelka podrobně popsala úlohu pana Nasika Kiriakovského v procesu realizace výstavby investičního záměru „Rezidence Seifertova“. Svě vyjádření odvolatelka doplnila podrobným chronologickým přehledem průběhu jednání, týkajících se pozemkové parcely č. 2250 v k. ú. Dvůr Králové nad Labem a procesu přechodu vlastnického práva k tomuto jejímž jediným společníkem je zastupitel a radní Nasik Kiriakovský. Uvedený přehled je přílohou podání.

Dále odvolatelka uvedla, že pan Kiriakovský se v minulosti opakovaně veřejně vyjadřoval způsobem, který by mohl založit důvodné pochybnosti o nepodjatosti úředníků.

Ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu je nutno vykládat tak, že důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby je její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku v případě, že se rozhoduje ve věci, týkající se přímo nebo nepřímo tohoto územního samosprávného celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn jinými než zákonnými hledisky. Máme za to, že k pochybám o nepodjatosti stačí i poměrně nízká míra podezření. Jedná se o takovou skutečnost, která naznačuje, že zde existuje někdo, kdo má zájem na určitém výsledku řízení, v němž se má rozhodovat, a přitom má či může mít schopnost působit na příslušnou úřední osobu prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu k územnímu samosprávnému celku. Těmito skutečnostmi mohou být i jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob, schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Takový zájem lze vysledovat i z mediálních vyjádření, předvolebních slibů či konkrétních investičních počínů předchozích snah nasměrovat související rozhodovací procesy určitým způsobem. Zjevně a bez dalšího pak takovou uvedenou skutečností je podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu.

Odvolatelka ve smyslu výše citovaného usnesení čj. 1 As 89/2010-119 poukázala rovněž na jeden z jeho závěrů, dle kterého v případě námitky podjatosti směřující proti jednotlivci není namístě prokazovat, že dotyčná osoba je podjatá, nýbrž stačí pouze osvědčit existenci pochybností o její nepodjatosti, tím spíše pak v případě „systémového rizika podjatosti“ nelze po něm požadovat, aby prokázal, že jsou skutečně všechny úřední osoby podjaté.

Dále uvedla, že z důvodu nezpochybnitelného zájmu radního a zastupitele Nasika Kiriakovského na realizaci projektu „Rezidence Seifertova“ má odvolatelka důvodně za to, že úředníci, kteří se podílejí na rozhodování ve stavebním řízení, mohou mít důvodnou obavu z možného ovlivňování úředních osob politickou reprezentací a osobním zájmem politické reprezentace na výsledku předmětného řízení. Pan Kiriakovský jako vlastník společnosti EPOS CZ s.r.o. obdržel za prodej obchodního podílu ve společnosti Nová Seifertova od Okresního stavebního bytového družstva dle sbírky listin částku 21 mil. Kč. Okresní stavební bytové družstvo je přitom žadatelem o stavební povolení.

Odvolatelka uvedla názor, že toto pana Kiriakovského v postavení zastupitele a radního, zavazuje k realizaci tohoto projektu, a tímto svým postavením může působit na podjatost úředníka vydávajícího příslušné rozhodnutí.

Odvolací orgán je proto dále v rámci svého rozhodnutí povinen vyjádřit se k podané námitce podjatosti v odvolacím řízení, když odvolatelka v den podání odvolání, tedy dne 10.06.2025 podala též námitku podjatosti.

Nejprve nutno uvést, že podle § 14 odst. 1 správního řádu, je úřední osoba vyloučena z projednávání a rozhodování věci, jestliže lze mít pochybnosti o její nepodjatosti, zejména pro její poměr k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům. Podjatost musí být založena na objektivně existujících okolnostech, které vzbuzují důvodné pochybnosti o schopnosti úřední osoby rozhodovat nestranně.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.

Dále odvolací orgán cituje ustanovení § 14 odst. 3 správního řádu, který stanoví, že účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen "představený").

Podle komentářové literatury k ustanovení § 14 odstavec 3 žádá, aby účastník řízení vznesl námitku podjatosti úřední osoby ihned, jakmile se o ní dozví. O účastníkově námitce rozhodne vždy co nejdříve, v dikci ustanovení "...bezodkladně...", služebně nadřízený úřední osoby, jejíž podjatost účastník řízení namítl. Pokud bude správním orgánem k pozdější účastníkově námitce vyloučení úřední osoby z provádění úkonů v jeho věci prokázáno, že účastník o existenci důvodu jejího vyloučení věděl již dříve (*vigilantibus iura*), avšak tuto svoji námitku neuplatnil "...bez zbytečného odkladu...", nebude k této jeho pozdější námitce správním orgánem přihlédnuto a nepůsobí to ani vadu řízení. Tímto je tedy na účastníku řízení, aby bedlivě střežil a uplatňoval svá práva, avšak nikterak účelově a na úkor délky správního řízení či snad z jiných důvodů.

Ze spisové dokumentace, konkrétně z písemnosti označené jako předání spisového materiálu ze dne 08.08.2025 je pak zřejmé, že stavební úřad je názoru, že námitka podjatosti nebyla uplatněna bezodkladně, tedy byla podána opožděně. K věci pak stavební úřad konkrétně uvedl, že v podání ze dne 10.06.2025 společnost JUTA a.s. uvedla, že se teprve tohoto dne

dozvěděla, že zastupitel Kiriakovský je předsedou komise pro územní plánování. Toto tvrzení označil stavební úřad za nepravdivé, což vyplývá z reakce účastníka řízení společnosti JUTA a.s. na článek v Novinách královédvorské radnice z měsíce března roku 2024, která je stále dostupná na internetových stránkách <https://www.juta.cz/novinky/mytv-a-fakta-o-sportovisti-podhart-a660bb2b7881e31c2e30d8e38>. Výtisk radničních novin 3/2024 i reakce společnosti JUTA a.s. na článek byla přílohou písemnosti. V předmětném článku je prezentováno stanovisko zastupitele Kiriakovského coby předsedy komise pro územní plánování. Stavební úřad uvedl, že tedy odvolatelka společnost JUTA a.s. měla tedy tuto informaci prokazatelně k dispozici nejpozději v měsíci dubnu roku 2024.

Přitom stavební úřad zmínil především rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j.: 10 As 68/2017-36 ze dne 06.09.2017, z něhož vycházel při posouzení otázky včasnosti podání námítky. Ve zmíněném rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „to, zda je podmínka bezodkladnosti dodržena, záleží na okolnostech konkrétního případu a nelze pevně stanovit dobu, po jejímž uplynutí bude námítka podjatosti automaticky považována za opožděnou. Obvykle se za včasnou považuje námítka uplatněná řádově v průběhu několika dnů.“ Jelikož účastník mohl uplatnit námítku podjatosti již neprodleně po zahájení řízení a nikoli teprve v rámci odvolání, má stavební úřad námítku podjatosti za opožděnou. S tímto závěrem stavebního úřadu se pak ztotožnil i odvolací orgán.

Dále pak stavební úřad k věci uvedl, že ani v případě, že by námítka byla uplatněna včas, by nicméně nebylo možno takto široce koncipovanou námítku podjatosti dle jeho názoru připustit. S ohledem na ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu není úřední osoba vyloučena z úkonů ve správním řízení, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána pouze jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem k územnímu samosprávnému celku. Z podání odvolatelky přitom nevyplývá žádný jiný důvod, proč by měli být jím jmenovaní zaměstnanci vyloučení z úkonů v předmětném řízení. Odvolatelka nepředkládá žádné konkrétní tvrzení ani jinou skutečnost svědčící o tom, že by v jakékoli fázi řízení mělo dojít k faktickému ovlivnění konkrétního pracovníka odboru výstavby a územního plánování ze strany jmenovaného zastupitele.

K tomu je možné dodat, že odvolatelka námítku podjatosti podala až téhož dne, kdy bylo podáno odvolání, tedy dne 10.06.2025, když řízení bylo zahájeno již 06.06.2024.

V daném případě je tak zřejmé, že k námitce podjatosti se v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 správního řádu nepřihlédne, neboť nebyla podána bez zbytečného odkladu. Odvolací orgán tedy o této námitce podjatosti podané spolu s odvoláním ze dne 10.06.2025, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 262/2020 ze dne 28.04.2022, nebude rozhodovat samostatným usnesením dle ustanovení § 14 odst. 3 správního řádu věty poslední, neboť se jedná o námítku podjatosti podanou opožděně, a rozhodne o ní v rámci tohoto rozhodnutí.

K tomu je nutné též uvést, že odvolatelka v obsahu námítky podjatosti ze dne 10.06.2025 poukázala na konkrétní okolnosti, z níž dovozuje zájem pana Nasika Kiriakovského na výsledku řízení, již však neuvedla žádné důkazy na podporu tvrzení o podjatosti úředních osob.

K vyloučení oprávněné úřední osoby ze všech úkonů v řízení v dané věci, při jejichž provádění by mohla výsledky řízení ovlivnit, z důvodu podjatosti je pak ale třeba vždy nalézt určitý konkrétní zájem (pozitivní nebo negativní) úřední osoby na výsledku řízení, pro který lze o její nepodjatosti pochybovat.

Poměr k věci pak spočívá ve skutečnosti, že oprávněná úřední osoba je v dané věci sama účastníkem řízení, svědkem nebo znalcem, nebo oprávněná úřední osoba má na vyřízení věci přímý majetkový nebo jiný osobní zájem, nebo má na vyřízení věci takový zájem osoba

oprávněné úřední osobě blízká. Za vztah k účastníkům řízení je považována skutečnost, že oprávněná úřední osoba má k účastníkům řízení příbuzenský poměr, je účastníku řízení přímo pracovně podřízena nebo má oprávněná úřední osoba k účastníkovi řízení nebo k jeho zástupci důvěrně přátelský nebo zjevně nepřátelský poměr.

K tomu je nutno uvést, že pro vyslovení podjatosti nemusí existovat její přímé prokázání, pro vyloučení konkrétní úřední osoby jsou postačující prosté a doložitelné pochybnosti o její nepodjatosti. Na druhou stranu je nutno podotknout, že takové pochybnosti však musí být doložitelné a přezkoumatelné. Samotná pochybnost o nepodjatosti úřední osoby ve spojení s jejím zaměstnaneckým poměrem, pak není důvodem pro vyslovení podjatosti ve správním řízení. Nelze se domáhat absolutní ochrany teoretické čistoty rozhodování.

Pojem "systémová podjatost" není výslovně definován zákonem, ale jedná se o jakýsi judikatorní konstrukt. Systémová podjatost vzniká jako důsledek tzv. spojeného modelu veřejné správy, kde tentýž úřad vykonává jak samosprávu (prosazuje zájmy obce, kraje), tak i přenesenou působnost státní správy. Úředníci územního samosprávného celku tak v jednom momentě rozhodují o „vlastních“ projektech (samospráva) a v druhém momentě rozhodují jako úřad o povolení téhož projektu (státní správa). Úředník je přitom zaměstnancem územního samosprávného celku, jehož politická reprezentace může mít na výsledku řízení silný zájem. Základním stavebním kamenem současného chápání systémové podjatosti je usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.11.2012, č. j. 1 As 89/2010 – 119. V uvedeném rozhodnutí byl vysloven závěr, že „v případech, kdy rozhoduje úředník územního samosprávného celku ve věci, která se přímo nebo nepřímo týká tohoto celku, **není a priori vyloučen z rozhodování pro svoji „systémovou podjatost“, avšak je u něho dáno „systémové riziko podjatosti“, kvůli němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti posuzovat se zvýšenou opatrností oproti věcem, které se zájmů územního samosprávného celku nijak nedotýkají**“.

Rozšířený senát NSS v uvedeném rozhodnutí dále uvedl, že důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby je její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku v případě, že se rozhoduje ve věci týkající se přímo nebo nepřímo tohoto územního samosprávného celku, tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky, s tím, že k pochybám o nepodjatosti stačí i poměrně nízká míra podezření, neboť existence „systémového rizika podjatosti“ je sama o sobě signálem ke zvýšené opatrnosti a „podezřívavosti“ při posuzování důvodů pro vyloučení úřední osoby z úkonů v řízení.

Jinak řečeno, bylo stanoveno, že samotný zaměstnanecký poměr úředníka pro jeho vyloučení z rozhodování ve věci bez dalšího nestačí a **je nutné, aby pro možné konstatování podjatosti přistoupily i další skutečnosti**, které jsou způsobitelné objektivně vyvolat pochybnosti o nestrannosti, tj. skutečnosti, které způsobí překročení tzv. **nadkritické míry systémového rizika podjatosti**.

Příkladem takových skutečností může být například zájem politických činitelů či jiných v rámci daného územního samosprávného celku vlivných osob na určitém výsledku řízení; takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počínů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem apod. Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy. Zjevně a bez dalšího pak uvedenými skutečnostmi budou podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu (obdobně též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.01.2025, č.j.: 1 As 146/2024-93).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu lze uvést konkrétní případy, kdy bylo shledáno, že k překročení nadkritické míry rizika systémové podjatosti došlo.

Například v kauze „Spalovna Chotíkov“ způsobila překročení oné kritické míry skutečnost, že Plzeňský kraj uzavřel s investorem *dohodu o partnerství a spolupráci*, ve které se politická reprezentace kraje (samospráva) zavázala k **poskytnutí „maximální součinnosti“** směřující k realizaci záměru. Bylo tedy konstatováno, že takový závazek politické reprezentace vytvořil extrémní tlak na úředníky krajského úřadu (kteří měli o věci nestranně rozhodovat), přičemž pokud se zaměstnavatel úředníků smluvně zaváže k podpoře projektu, nemůže veřejnost (ani soud) věřit, že úředníci budou schopni projekt nezávisle a kriticky posoudit.

Dalším případem je kauza „Šantovka Tower“, kdy hrál roli **enormní mediální a politický tlak**. I v tomto případě došlo mezi investorem a městem k uzavření smlouvy o spolupráci, z níž plynul jednak zájem obou smluvních stran na uskutečnění záměru, ale též případná odpovědnost města za škodu v případě jeho neuskutečnění. Nejvyšší správní soud v tomto případě konstatoval, že silný ekonomický zájem města na výsledku řízení o umístění stavby plynoucí z možného velkého rozsahu jeho odpovědnosti ze smlouvy o spolupráci a skutečnost, že se jednalo o rozsáhlý a kontroverzní záměr, ve svém souhrnu naplňují nadkritickou míru systémového rizika podjatosti.

Lze tak uzavřít, že znakem podjatosti může být například uzavírání smluv o spolupráci s developery, v nichž se územní samosprávný celek zavazuje k určité spolupráci při získání povolení, veřejná vyjádření starostů a radních směrem k úředníkům (např. výzvy k urychlenému vyřízení, hrozby sankcemi, spojování úspěchu projektu s odměnami úředníků), zcela nestandardní rychlost rozhodování, opomíjení účastníků řízení, nezákonné zužování jejich okruhu, extrémní ignorování námitek oponentů záměru apod. Hranice mezi povoleným "zájmem obce" a "nadkritickou mírou systémové podjatosti" leží především v míře aktivního, nestandardního a procesně nečistého prosazování tohoto zájmu.

Odvolací orgán se zabýval stavebním úřadem předloženým spisovým materiálem věci se týkající za účelem zjištění, zda neobsahuje podklady, jež by mohly vyvolat pochybnosti o nepodjatosti oprávněných úředních osob.

Ze spisového materiálu vedeného v řízení nebyly zjištěny žádné podklady, z nichž by bylo možno dovodit, že oprávněné úřední osoby jsou účastníky tohoto řízení, svědky nebo znalci v tomto řízení, ani takové že oprávněné úřední osoby nebo osoby jim blízké by měly na vyřízení věci přímý majetkový nebo osobní zájem.

Ze spisového materiálu vedeného k řízení rovněž nebylo zjištěno, že obsahuje takové podklady, z nichž by bylo možno dovodit, že oprávněné úřední osoby mají k účastníkům tohoto řízení příbuzenský poměr, jsou účastníkem řízení přímo pracovně podřízeny, mají k některému účastníkovi řízení nebo k jeho zástupci důvěrně přátelský nebo zjevně nepřátelský poměr.

Ze správního spisu nevyplynuly žádné skutečnosti nasvědčující tvrzené systémové podjatosti. Rovněž odvolatelka neuvedla ani nedoložila žádná konkrétní vyjádření, mediální výstupy atd., města nebo pana Kiriakovského, které by mohly svědčit o existenci namítané systémové podjatosti.

Vzhledem k tomu, že odvolatelka v námitce podjatosti podané spolu s odvoláním neuvedla žádné konkrétní skutečnosti nasvědčující osobnímu vztahu oprávněných úředních osob k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, ani jiné relevantní okolnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o jejich nepodjatosti, odvolacímu orgánu tedy nezbyvá než konstatovat, že v obsahu spisového materiálu vedeného v daném řízení nebyly shledány takové podklady, které by svědčily o tom, že oprávněné úřední osoby mají na výsledku řízení konkrétní pozitivní či negativní zájem, pro který lze o její nepodjatosti pochybovat.

Závěrem se pak odvolací orgán k tomuto odvolává na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 130/2013-56 ze dne 04.09.2014, z něhož plyne následující. „Jednou z podmínek, za níž může být rozhodnuto o vyloučení úřední osoby z projednávání a rozhodování určité věci podle § 14 správního řádu, je to, že je řízení o této věci stále vedeno, tedy že o věci samé nebylo ještě rozhodnuto. Pokud účastník řízení vznese námitku podjatosti teprve v odvolání, zabývá se jí odvolací orgán v tom smyslu, zda správní řízení netrpělo vadou spočívající v tom, že věc projednala a rozhodla podjatá úřední osoba. (...) Z odůvodnění rozhodnutí je totiž zřejmé, že žalovaný (odvolací orgán) v prvoinstančním řízení neshledal neobjektivní postup úřední osoby, zřetelné porušování práv stěžovatelů či prokazatelně účelové jednání směřující k zamítnutí žádosti (v daném případě k umístění stavby), tedy důvody podjatosti namítané stěžovateli.“

Odvolací orgán k tomu musí dodat, že podjatost je otázkou osobního vztahu nebo zájmu výše podrobně popsaného. Lze tedy shrnout, že odvolací orgán neshledal neobjektivní postup oprávněné úřední osoby, zřetelné porušování práv stěžovatelů či prokazatelně účelové jednání oprávněné úřední osoby. Odvolací orgán neshledal ani nezákonnost rozhodnutí. Výrok rozhodnutí se opírá o skutečnosti ve spisové dokumentaci doložené a odvolací orgán tak výrok rozhodnutí orgánu prvního stupně respektuje. Odvolací orgán tedy konstatuje, že námitka o podjatosti oprávněné úřední osoby stavebního úřadu a dalších úředních osob byla shledána jako nedůvodnou.

Pokud se týká vyjádření odvolatelky ze dne 28.04.2026 v části, která nebyla vypořádána Krajským úřadem Královéhradeckého kraje, odborem dopravy a silničního hospodářství v závazném stanovisku ze dne 19.06.2026 č.j.: KUKHK-DS-2026-12736-2 (VA) viz. výše, uvádí odvolací orgán následující. Pokud se týká počtu parkovacích stání, jejich počet zůstal nezměněn, tedy 75 parkovacích míst. Ostatně, z doplnění širšího zdůvodnění navrhovaného dopravního řešení je zřejmé, že dopravní řešení zůstává beze změny. Z tohoto doplnění dále také plyne, že byl vypočten požadavek parkovacích stání 45, k požadavku investora byl však tento stav navýšen na dvě stání na byt, což odpovídá zmíněným 72 parkovacím stáním, k nimž byla připočtena tři stání rezervní. Celkový počet stání je tak 75, z toho 4 stání jsou vyhrazena pro osoby těžce pohybově postižené. Uvedený počet parkovacích stání značně převyšuje požadavek plynoucí z výpočtu dle ČSN 73 6110.

Odvolatelka dále uvedla, že trvá na svých odvolacích námitkách. K tomu pak odvolací orgán odkazuje na vše již výše uvedené.

Pokud se týká názoru odvolatelky, že jí uplatněná námitka podjatosti nebyla řádně vypořádána a že v řízení, při vydání nového závazného stanoviska, rozhodovaly podjaté úřední osoby, třeba uvést, jak již výše podrobně uvedeno, že námitka podjatosti byla podána opožděně, proto o ni bylo možno rozhodnout až v rámci rozhodnutí o odvolání. Dále pak s ohledem na výsledek, kdy odvolací orgán dospěl k názoru, že úřední osoby rozhodující v řízení nejsou podjaté, nutno podotknout, že tedy ani nové závazné stanovisko nevydala podjatá osoba. Nutno též shrnout, že odvolatelka namítala podjatost konkrétních úředních osob, konkrétně referentů odboru výstavby a územního plánování. Doplněné závazné stanovisko bylo vydáno Městským úřadem Dvůr Králové nad Labem, odborem dopravním a správním, tedy nikoliv odboru výstavby a územního plánování, proti jehož referentům námitka podjatosti směřovala.

Odvolací orgán sdělením ze dne 22.06.2026 č.j.: KUKHK-UP-2025-25268 informoval účastníky řízení o možnosti se před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit k podkladům rozhodnutí podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Této možnosti využila odvolatelka společnost JUTA a.s. formou žádosti o zaslání konkrétních listin ze spisu ze dne 24.06.2026. Této žádosti odvolací orgán vyhověl a požadované podklady zaslal odvolatelce k její žádosti do datové schránky. Společnost JUTA a.s. ve svém podání ze dne 26.06.2026 uvedla, že nadále trvá na svých již uplatněných námitkách. Dále se pak

společnost JUTA a.s. vyjádřila podáním ze dne 10.07.2026. Toto podání bylo nicméně učiněno po sedmidenní lhůtě pro vyjádření. Lze nicméně shrnout, že odvolatelka opětovně zopakovala své odvolací námítky a námítky uplatněné v rámci řízení, k nimž se již odvolací orgán kompletně vyjádřil v obsahu svého rozhodnutí.

Odvolatelka, společnost JUTA a.s. přiložila k svému vyjádření také fotografie, resp. letecké snímky, z nichž usuzuje, že stavební práce byly již zahájeny. K věci nicméně nutno uvést, že k takovým závěrům odvolací orgán nedospěl. Ze snímků je zřejmé pouze, že došlo k sejmutí ornice. K tomu odvolací orgán uvádí rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.09.2008 č.j.: 3 As 17/2008, podle nějž skrývku ornice je třeba považovat za přípravné práce směřující k přípravě terénu pro provedení stavby, která ovšem vlastním provedením stavby ještě není, obdobně je pak třeba nahlížet na vytýčení stavby.

Možnosti vyjádřit se k podkladům využili též účastníci řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona, jimž bylo v řízení doručováno veřejnou vyhláškou. Nutno zmínit, že přílohu podání tvoří arch s výčtem jmen, příjmení a podpisů vlastníků sousedních pozemků, bez jejich další identifikace dle požadavku § 37 odst. 2 správního řádu, kdy fyzická osoba uvede také datum narození a adresu trvalého pobytu. Nicméně k věci odvolací orgán uvádí následující.

Jednou z jejich námitek účastníků řízení byl právě nesouhlas s doručováním veřejnou vyhláškou k čemuž se již odvolací orgán vyjádřil výše a pochybení stavebního úřadu neshledal, neboť ten postupoval v souladu se stavebním zákonem, který doručování veřejnou vyhláškou vedlejším účastníkům v řízení s velkým počtem účastníků výslovně předpokládá. Dále vyjádřili nesouhlas s upuštěním od místního šetření, zde odvolací orgán odkazuje na již výše uvedené. Pokud se týká námitek, že jim byla odepřena možnost se záměrem se seznámit a uplatnit v řízení své námítky, musí odvolací orgán zopakovat, že stavební úřad postupoval v souladu se stavebním zákonem, všem účastníkům řízení veškeré písemnosti řádně doručoval a všem účastníkům též poskytl možnost se s podklady seznámit a vyjádřit se k nim. Stejným způsobem postupoval též odvolací orgán. Pakliže účastníci řízení aktivně nesledovali úřední desku, nemohou tento svůj přístup následně dávat za vinu stavebnímu úřadu.

Dále pak vyjádřili názor, že stavební práce již byly zahájeny, a to i přesto, že rozhodnutí o povolení záměru dosud není v právní moci. Uvedli, že práce započaly již na podzim 2025, kdy podali podnět stavebnímu úřadu. Odvolací orgán se věcí zabýval a zjistil, že stavební úřad na základě podaného podnětu provedl kontrolu. Z jejího průběhu ze dne 03.02.2026 byl pořízen protokol ze dne 05.02.2026 č.j.: MUDK-VÚP/9884-2026/pek914-2026. Z obsahu protokolu je pak zřejmé, že stavební úřad na místě zjistil, že na pozemcích parc. č. 2248/1, 2250/4 a 2250/3 při hranici s pozemkem parc. č. 2248/1 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem byly provedeny výkopové práce souvisejí se stavbou stavebníka ČEZ Distribuce, a. s., která byla stavebním úřadem povolena rozhodnutím ze dne 07.04.2025 č.j.: MUDK-VÚP/30413-2025/pek4854-2025, které nabylo právní moci dne 25.04.2025. Došlo také k realizaci přeložek sítě CETIN a metropolitní sítě města. Dále byla na týchž pozemcích provedena demontáž oplocení, které bylo na pozemku parc. č. 2250/3 v kolizi s umístěným kabelovým vedením el. energie stavebníka ČEZ Distribuce. Dále stavební úřad zjistil, že na pozemku parc. č. 2250/3 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem byl shrnut drn a dočasně byl nahrazen rozhrnutou kamennou drtí pro potřebu manipulace těžké techniky pro stavbu kabelového vedení ČEZ Distribuce, a.s. a demontáže oplocení. No tomto pozemku byly dále provedeny plynovodní přípojky do 25 m délky a odstraněna stará plynovodní přípojka, která taktéž nepřesahovala délku 25 m a byla v kolizi s trasou stavby kabelového vedení ČEZ Distribuce, a.s. Na pozemku parc. č. 2248/3 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem byla odstraněna zpevněná plocha o velikosti cca 160 m². Stavební úřad pak uvedl závěr, že neshledal porušení právních předpisů na úseku stavebního zákona, neboť se jednalo o provedení stavby povolené pravomocným rozhodnutím a o další stavby (přeložky, odstranění oplocení, shrnutí drnu, plynovodní přípojky a odstranění zpevněné plochy), které však z hlediska stavebního zákona žádné povolení stavebního úřadu nevyžadovaly.

Účastníci řízení pak také namítli, že nebyly dostatečně zjištěny dopady stavby na okolní zástavbu, zejména zmínili nárůst dopravní zátěže, zvýšení hluku v průběhu výstavby i po jejím dokončení, zásah do soukromí, oslunění a pohody jejich bydlení a negativní dopady hospodaření se srážkovými vodami.

Pokud se týká namítaných dopadů stavby vlivem nárůstu dopravy a hospodaření se srážkovými vodami, nutno odkázat na vše již výše uvedené. Zvýšení hluku při výstavbě je pak imisí časově omezenou, která vzniká v důsledku jakékoliv stavební činnosti v území. Po celou dobu výstavby je však stavebník povinen dodržovat podmínku č. 28 rozhodnutí, podle níž veškeré hlučné stavební práce budou prováděny v souladu s nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Lze pak uvést, že ze samotného charakteru stavby, tedy stavby pro bydlení, nelze očekávat, že stavba sama o sobě bude zdrojem hluku. K tomu ostatně bylo vydáno souhlasné stanovisko Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje, které bylo následně potvrzeno Ministerstvem zdravotnictví, viz. podrobně výše. Účastníci dále konkrétně neuvedli, jakým konkrétním způsobem by měl záměr zasáhnout do jejich soukromí či pohody bydlení. Pokud se tak domnívají pouze s ohledem na charakter záměru, pak měli takové námitky uplatnit již v době pořizování územního plánu. Pokud se týká namítaného oslunění, či snad případného zastínění sousedních domů navrhovaným záměrem, odvolací orgán s přihlédnutím k výšce navrhovaných staveb a jejich vzdálenosti od stávající okolní zástavby doplňuje, že z koordinační situace je zřejmé, že nejkratší vzdálenost mezi stavbou navrhovaného bytového domu a stávajícím domem (na pozemku parc. č. st. 5036) je 19 m. Stavba na pozemku parc. č. st. 5036 však na stranu, jež bude sousedit se záměrem, nemá žádná okna. Dále nejkratší vzdálenost se stavbou domu na pozemku parc. č. st. 4517 je cca 27 m. S ohledem na výšku atiky navrhované stavby +10,080 m tak nelze zastínění vůbec předpokládat.

Závěrem požádali odvolací orgán, aby věc vrátil k novému projednání za účelem uskutečnění ohledání na místě a ústního jednání, případně možnosti uplatnění námitek.

Nelze než uvést, že neboť odvolací orgán v postupu stavebního úřadu neshledal nezákonnost, není pro zmíněný požadavek účastníků řízení z důvodů zde uvedených v odvolacím řízení již prostor.

Závěrem odvolací orgán k věci konstatuje, jak již zmínil stavební úřad ve svém rozhodnutí, že se jedná o řízení s velkým počtem účastníků, tedy v souladu s ustanovením § 94m odst. 2 stavebního zákona a § 144 správního řádu se účastníkům řízení podle § 94k písm. e) doručuje veřejnou vyhláškou a identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru. Pro úplnost odvolací orgán doplňuje, že stavební úřad společnosti JUTA a.s. poté, co podala námitky do řízení, doručoval jednotlivě, byť společnost JUTA a.s. nebyla hlavním účastníkem řízení a ani uplatněním námitek nemůže žádný z účastníků řízení tohoto postavení dosáhnout. Z důvodu zachování právní jistoty v řízení účastníků řízení doručoval odvolací orgán po celou dobu odvolacího řízení shodně jako stavební úřad, byť by bylo dostačující doručit společnosti JUTA a.s., jakožto odvolateli, pouze toto rozhodnutí.

Vzhledem ke všemu výše uvedenému odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

z p. Ing. Pavlína Hušková
odborný referent oddělení stavebního řádu

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce, poslední den této lhůty je dnem jeho doručení. Písemnost bude současně zveřejněna též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí.

K vyvěšení na úřední desce též způsobem umožňujícím dálkový přístup a následnému potvrzení a vrácení:

1. Krajský úřad Královéhradeckého kraje, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, zde
2. Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, náměstí T. G. Masaryka 38, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, ID DS: mu5b26c

Účastníci řízení jednotlivě (dodejky, datové schránky)

1. Okresní stavební bytové družstvo, IČ: 00224138, Kamenická 1213, 460 06 Liberec; prostřednictvím: Ing. Hynek Stiehl, Slepá 308, 541 01 Trutnov, IDDS: 7ti7ict
2. EPOS CZ spol. s.r.o., Seifertova 1165, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, ID DS: zuy4d75
3. Město Dvůr Králové nad Labem, náměstí T. G. Masaryka 38, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, ID DS: mu5b26c
4. ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín, ID DS: v95uqfy
5. CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha, ID DS: qa7425t
6. GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem, ID DS: rdxzhzt
7. GasNet Služby, spol. s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno, ID DS: jnnys6
8. Městské vodovody a kanalizace Dvůr Králové nad Labem, náměstí Denisovo 766, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, ID DS: ww824me
9. Technické služby města Dvora Králové nad Labem, Seifertova 2636, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, ID DS: is2ns4c

10. Povodí Labe, státní podnik, Víta Nejedlého 951/8, 500 03 Hradec Králové, ID DS: dbyt8g2
11. JUTA a.s., Dukelská 417, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, ID DS: k9gcfea

Dotčené správní orgány jednotlivě (datové schránky):

1. Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, Odbor životního prostředí, náměstí T. G. Masaryka 38, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, ID DS: mu5b26c
2. Krajská hygienická stanice Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, Habrmanova 19/1, 500 02 Hradec Králové, ID DS: dm5ai4r
3. Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Královéhradecký a Pardubický kraj, Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha, ID DS: hq2aev4
4. Policie České republiky, krajské ředitelství Královéhradeckého kraje, územní odbor Trutnov – Dopravní inspektorát, Ulrichovo náměstí 810/4, 500 02 Hradec Králové, ID DS: urnai6d
5. Ministerstvo obrany ČR, sekce majetková, odbor ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, Tychonova 1, 160 01 Praha, ID DS: hjyaavk
6. Úřad pro civilní letectví, K letišti 1149/23, 161 00 Praha, ID DS: v8gaaz5

Účastníci řízení (doručováno veřejnou vyhláškou)

- Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům a stavbám na nich:
Pozemky: stavební parcely č. 883/1, 883/3, 1022, 1229/1, 1422/2, 1422/4, 1438, 1439, 1440, 1475, 1476, 1490, 1491, 1492/1, 1492/2, 1493, 1727, 1758, 1980, 2314, 2315, 2578, 3164, 3462, 4388, 4389, 4424, 4517, 4518, 4519, 4520, 4521, 4626, 4627, 4628, 4629, 4630, 4928, 4929, 4930, 4931, 4932, 4933, 5013, 5036, 5186, 5311, 5314, 5522, 5873 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem,
pozemky: pozemkové parcely č. 2240/15, 2240/35, 2240/36, 2248/5, 2251/10, 2251/11, 2251/12, 2251/13, 2251/14, 2251/15, 2311/23, 2311/24, 2311/25, 2311/52, 2311/67, 2311/68, 2311/69, 2311/70, 2311/71, 2311/72, 2311/73, 2311/74, 2311/75, 2311/76, 2311/77, 2311/78, 2311/79, 2311/80, 2311/89, 2311/90, 2313/46, 2313/54, 2313/55, 2313/66, 2313/67, 2313/68, 2322/2, 2322/5, 2322/8, 2322/10, 2322/12, 2360, 2379/2, 2385, 2389/1, 2391/2, 2391/3, 2392/3, 2407/2, 3769/2, 3771/3, 3771/5, 3771/7, 3773/1, 4028/2, 4071, 4203, 4805, 4864, 5011, 5035 v katastrálním území Dvůr Králové nad Labem

Na vědomí

Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odbor výstavby a územního plánování + spis,
+ doplnění se širším zdůvodněním navrhovaného dopravního řešení (2 paré)